

சைவ பரிபாலன சபை வெளியீடு
ஆரம்பம்: வி.ரோஜி ஸ்டூ ஆவணி ரீ 26 ஆம் உ.
(1889)

15)
பிரதிவிலை: ரூபா 12
செய்தித் தாளாகப் பதிவு பெற்றது.

இந்து சாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 112

விஷு வருடம் மார்ச்சு திங்கள் 15 ஆம் நாள்
(30-12-2001) மார்ச்சு பூரண

இதழ்: 09

போருக்கு முடிவு - சமாதானத்தில் விருப்பு

சிங்கள தமிழ் மக்களின் தெளிவான நிலைப்பாடு

தேர்தல் மூலம் வெளிப்பாடு

இனப்பிரச்சனைத் தீர்வுக்குக் கிடைத்துள்ள மற்றுமோரு

நல்ல சந்தர்ப்பம்

திர்க்கதரிசனத்துடன் செயற்படல் தலைவர்கள் கடமை

தேர்தல் முடிவுகள், இனப்பிரச்சனைக்குப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் கௌரவமானதொரு தீர்வைக் காண்பதற்கு நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தை மக்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளமையைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

போருக்கு முடிவு கட்டி சமாதானம் ஏற்படுத்தப்படுவதே தமது விருப்பம் என்பதை நடந்து முடிந்த பாராளுமன்றப் பொதுத்தேர்தல் மூலம் சிங்கள, தமிழ் பேசும் மக்கள் மிகவும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

சனைகள் உண்டு. அவ்வரசியல் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாண வேண்டியது தமது நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளைவிட முக்கியமானது - முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டியது - எனத் தெளிவுபடக் கூறியுள்ளார்கள்.

வொருவரும் சமவுரிமையுடனும் கௌரவத்துடனும் வாழக்கூடிய தீர்வைக் காண்பதற்கான ஆணையைப் புதிய பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கிய மக்கள், தம் தலைவர்கள், தாம் அளித்த ஆணையைக் கௌரவித்து, பொறுப்புணர்வுடனும் தீர்க்க தரிசனத்துடனும் செயற்பட வேண்டுமென எதிர்பார்த்து நினைகிறார்கள்.

தமிழ் மக்கள் தமக்குத் தீர்வு காணப்படவேண்டிய அரசியல் பிரச்சனைகளை

இச்சந்தர்ப்பத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, இந்நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரும்

போற்றியோம் நமச்சிவாய சயசய போற்றி போற்றி

போற்றி ஓம் நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்குகின்றேன்
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய புகலிடம் பிறதொன்றில்லை
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய சயசய போற்றி போற்றி.

பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்

வாசக நேயர்கள் அனைவருக்கும்
உளங்கனிந்த பொங்கல்
வாழ்த்துக்கள்.

ஆறுமுகநாவலர் முதல் பண்டிதமணி வரை சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள் - (13): சைவப்பெரியார் புலோலியூர் சிவபாதசுந்தரனார்

(புத்தகம் 112, இதழ் 7 இன் தொடர்ச்சி)

'உங்கே எத்தனை பேர்கள் தீட்சைபெற்ற பின்னும் மச்சமாமிசம் சாப்பிடுகிறார்கள், சாப்பிடக் கூடாது என்று உனக்கார் சொன்னார்கள்' என்று தாயார் கேட்டார். 'B, A. மாஸூர் சொன்னார். அவர் சொன்னால் பிறகு ஆர் சொல்ல வேண்டும்' என்றேன். இப்படித்தான் யான் தாவர போசனியாய் மாறினேன். சைவமரபைக் கையாளத் தொடங்கினேன். என்னைப் பின்பற்றி எங்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஏனையோரும் படிப்படியாகத் தாவர போசனிகளாக மாறிவிட்டனர். இஃது என் சிறியகதை. இதுபோல எத்தனை மாணவர்கள் எத்தனை வகையில் திருந்தியிருப்பார்கள் என்பது கணக்கிடமுடியாது.'

எளிமையான வாழ்வும் குணவியல்புகளும்:

சைவப் பெரியாரின் உணவு, உடை, உருவம், அறிவு, ஒழுக்கம் ஆகியவை நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப் படையில் ஆவினன்குடியில் முருகப் பெருமான் அசைதலைக் குறிக்கும் பொழுது "துனியில் காட்சி முனிவரை" வர்ணிக்கும் கீழ்வரும் பகுதியைத் தமது மனதிற்குக் கொண்டு வருவதாக சட்டத்தரணியும், சைவப் பெரியாரின் மாணவனும், பலவருட்காலம் இந்துசாதனம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவருமான திரு. ஆர். என். சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் கூறியுள்ளார்:

"சீரே தைஇய உடுக்கையர் சீரோடு வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர் மாசற விமைக்கும் உருவினர்.....
..... ஊன்கெடு மார்பின்
என்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நண்பகல் பலவுடன் கழிந்த உண்டியர் இகலொடு செற்ற நீக்கிய மனத்தினர் யாவதும் கற்றோரறியா அறிவினர்
கற்றோர்க்குத் தாம்வரம் பாசிய தலைமையர் காமமொடு

கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சியர் இடும்பையாவது மறியா இயல்பினர் மேவரத்துனியில் காட்சி முனிவர்

சைவப்பெரியாரிடம் பொலிந்து விளங்கிய பண்பையும் தோற்றப் பொலிவையும் குணவியல்புகளையும் பலரும் சுட்டிக்காட்டிப் போற்றியுள்ளார்கள். "சுருங்கக்கூறின், சைவப் பண்பாடே திரண்டு உருக்கொண்டு இவர் வடிவில் நடமாடியது எனலாம்" எனப் பிராசிரியர் கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ் நாட்டில் படித்த காலத்திலும் பின்னர் திருகோணமலை, கொழும்பு, பருத்தித்துறை ஆகிய விடங்களில் ஆசிரியப்பணி புரிந்த காலத்திலும் முடுசட்டை, தலைப்பாகை அணிவது சைவப் பெரியாரின் வழமையாகவிருந்தது. பின்னர் விக்ரோரியாக் கல்லூரியில் பணி புரிய ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில் இவற்றையெல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டு மடித்துக் கட்டிய எட்டுமுழ வெள்ளைவேட்டி, மெலிந்த ஓவியான தேகத்தை மறைத்துப் போர்த்தியிருக்கும் ஆரணியன் சால்வை, தலையிற் குடுமி, பரந்த நெற்றியில் திருநீற்றுப் பொலிவு, சந்தணப்பொட்டு, மேனியில் விபூதிப் பூச்சு, காலில் குமிழ் மிதியடி இவற்றோடு தான் எப்போதும் எங்கும் காணப்படுவார்.

ஊடுருவி நோக்கும் ஆற்றல் செறிந்ததனால் எவருக்கும் எதற்கும் அஞ்சாத ஒளி வீசும் கண்கள்; குழப்பமற்ற, தெட்டத் தெளிந்து விளங்குகின்ற அகத்தின் அழகை வெளியே காட்டும் அமைதி தவழும் முகம்; நடுத்தர உயரம்; கம்பீரநடை; மார்பில் தசைவற்றி எனும்புகள் வெளிப்பட்டு எழுந்து தோன்றும் உடற்கட்டு; அது "ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும்" சிவனடியாரின் தோற்றம்.

தோற் செருப்பு, சப்பாத்து, காற் சட்டை போன்றவற்றை இவரது கால்கள் அறியா. தேநீர், கோப்பி அருந்துவதில்லை. சத்த சைவ உணவு.

"நான் ஒரு சைவனாக வாழ வேண்டும்; சைவசமய வளர்ச்சிக்கு உழைக்க வேண்டும்; அதற்குப் பிரமச்சாரியாய் வாழவேண்டும்" என்ற திடசங்கற்பத்தோடு திருகோணமலை சென். யோசப் கல்லூரியை விட்டு விலகி 1904ஆம் ஆண்டளவில் யாழ்ப்பாணம் வந்து சுனிபுரம் விக்ரோரியாக் கல்லூரித் துணை அதிபர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டவர் சைவப்பெரியார். அவருக்கு திருமண பந்தத்தில் எள்ளளவும் நாட்டமிருக்கவில்லை. ஆனால் அவரது எண்ணத்தை அவரது மாமியார் போன்றோர் முறியடித்து, திகவதி என்னும் மாதரசியை அவருக்கு மணமுடித்து வைத்தனர். ஆனால் பெரியாரின் நேரிய மணப்பாங்கு இல்லறத்தில் இனிதுறவைக்கவில்லை. இதனால் இல்லறப் பிரமச்சாரியாகவே வாழ்ந்தார். இதனால் 1906ஆம் ஆண்டுமுதல் விக்ரோரியாக் கல்லூரியை உறைவிடமாகக் கொண்ட பெரியார், இல்லறப் பிரமச்சாரியம் இனிதுற அமைவதற்கு வேண்டிய புலனடக்கத்திற்கு உறுதுணையாகவிருக்க, உன்னும் உணவில் பல கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். உப்புக்குறைத்து, உறைப்பற்ற, புளி, உள்ளி, வெங்காயம் சிறிதுமில்லாத உணவையே உட்கொள்வார். தடுக்கில் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவார். உதடுகளில் கைபடாது உட்கொள்வார். சின்னப்பு என்ற சமையற்காரனே உணவு பரிமாறுவார். அவர் காலையில் எழுந்து குளித்து அனுட்டானம் பார்த்ததின் தான் சமைக்கத் தொடங்கமுடியும்.

காலை, மாலை வேளைகளில் தியானம் செய்வார். விக்ரோரியாக் கல்லூரியில் பணியற்றியபோது வெள்ளிதோறும் மூளாய் முருகன் - பிள்ளையார் கோவில்களுக்குத் தவறாது சென்று வழிபடுவார். அதிபர் பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றுக் கந்தவணக் கடவையில் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த பின், காலைமாலையில் ஆலயவழிபாடு செய்யாது உணவருந்துவதில்லை. வெள்ளிக்கிழமை தோறும் உபவாசமிருப்பார். கந்தவணக் கோவிலில் (7ம் பக்கம் பார்க்க)

பிள்ளையார் வழிபாடு

— நவாலியூர் க. சோமசுந்தரம் புவர் —

சிவபெருமான் தம்மை மெய்யன் புடன் வழிபடும் அடியவர்களுக்குத் திருவருள் பாவிக்குமாறு பல வேறு அருள் வடிவங்களை எடுத்தருளுவர். அவை விநாயகக் கடவுள், வயிர்வக் கடவுள், வீரபத்திரக் கடவுள், முருகக் கடவுள் முதலாகப் பல பெயர்களால் வழங்கப்படும். சிவபெருமானுக்கும் அவ் அருள் வடிவங்களுக்கும் சிறிதும் வேறுபாடு இல்லை. அவ் அருள் வடிவங்களை வழிபடுதலும் சிவபெருமானை வழிபடுதலும் ஒன்றேயாம். நாடககாரன் இராவணன் முதலாகப் பல்வேறு வடிவங்களை எடுத்து நடிப்பதுபோலச் சிவபெருமான் ஒரு வரே விநாயகர் முதலாகிய பலவேறு வடிவங்களை எடுத்து உயிர்களுக்கு அருள் புரிகின்றார்.

சிவபெருமான் எடுத்தருளிய அருள் வடிவங்களினால் சைவசமயிகளால் முதலாக வைத்துப் போற்றப்படும் வடிவம் விநாயக வடிவமேயாம். சைவசமயிகள் எத்தொழிலைச் செய்யத்தொடங்கும் பொழுதும் விநாயகக் கடவுளை முன்னுக்கு வழிபட்டு வருகின்றனர். விநாயகக் கடவுளை வழிபட்டுத் தொடங்கும் எக்கருமமும் இடையூறு தீர்ந்து இனிது முடியும்.

விநாயகக் கடவுள் அருள்மேனி

சிவபெருமானுக்குத் தலை, முகம், நெஞ்சு முதலிய முதல் உறுப்புக்களும் கண்கள், புயங்கள், கைகள், கால்கள் முதலாகிய கிளை உறுப்புக்களும் சூலம், மழு முதலாகிய உறுப்பணி பொருள்களும் துகில்,

மாலை, பூணூல் முதலாகிய அலங்காரப் பொருள்களும் திருவருட்குணங்களின் குறிகளாக அமைந்திருப்பன போல விநாயகக் கடவுளுக்கும் அவை எல்லாம் திருவருளின் குணங்களாகவே அமைந்திருக்கின்றன. விநாயகக் கடவுள் ஒரு கொம்பும் இரு செவியும் மூன்று கண்களும் கங்கையை யும் பாலசந்திரனையும் தாங்கிய சிவந்த சடையும் யானை முகமும் ஐந்து கரங்களும் பேழை வயிறும் இரண்டு திருவடிகளும் உடையவராகச் சிந்திக்கப்படுவர். அவருடைய ஐந்து திருக்கரங்களுள் ஒன்றிலே பாசமும், ஒன்றிலே அங்குசமும், ஒன்றிலே கொம்பும், ஒன்றிலே மோதகமும் பொருந்தியிருக்கும். ஒன்று துதிக்கையாக இருக்கும்.

யானை முகம் ஒங்காரமந்திரப் பொருளாயுள்ளவர் என்பதையும், செஞ்சடை எல்லா ஞானப்பொருளாயுள்ளவர் என்பதையும், கங்கையை அணிந்தமையால் என தென்னுஞ் செருக்கறுத்து உயிர்களைத் தாங்குபவர் என்பதையும், திங்களை அணிந்தமை தம்மை அடைந்தவர்களை அல்லற்புணரியினின்றும் தூக்கி ஆட்கொண்டு அவரைப் பிறரெல்லாம் வணங்குமாறு உயர்த்தி வைப்பார் என்பதையும், கொம்பு மலவவியைக் கெடுக்கும் அருளாற்றல் உடையவர் என்பதையும் பாசம் எங்குஞ் செறிவுடையவராயிருந்து இருவினை இன்ப துன்பங்களைச் சேர்த்து வைத்துப் பருவகாலத்தில் ஊட்டுவிப்பவர் என்பதை

யும், அங்குசம், இருண்மலத்தின் எண்ணிறந்த சக்திகளை அடக்கிக் காப்பவர் என்பதையும், மோதகம், உயிர்களுக்கு மலப்புணர்ப்பால் வரும் முனைப்பாகிய பசுபோதத்தைக் கவனமாக ஏந்தி உண்டு அவைகளுக்குப் பேரருள் செய்பவர் என்பதையும், பேழை வயிறு சொல்லும் பொருளுமாகிய இருவகை உலகமும் மூவகை மாயையினின்றும் தோன்றி ஒடுங்கச் செய்யும் முழு முதல்வர் என்பதையும், துதிக்கை விந்து நாத வடிவீனர் என்பதையும் திருவடிகள் பொய் அறிவை நீக்கி மெய் அறிவைக் கொடுப்பவர் என்பதையும், உணர்த்துவனவாம். வேறு விதமாகவும் கூறுவர். எல்லாம் திருவருட்குணங்களின் அடையாளங்களையாமென மொத்தமாக அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். மேற் கூறியவற்றால் விநாயகக் கடவுள் திருவருட்குணங்களையே திருமேனி முதலியனவாகக் கொண்டு உலகங்களை ஆக்கி அழித்துக் காத்தருள் செய்யும் முழுமுதற்கடவுளாவார் என்பதையும் நன்கு அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

விநாயகக் கடவுள் திருவருள்

நெருப்பில் சூடும் நீரில் தண்மையும் போல இறைவனுடன் இரண்டறக் கோவைப்பட்டுக் கலந்து நிற்கும் பேராற்றலே திருவருட்சக்தி எனக் கூறப்படும். இதனைப் பராசக்தி என்பர். நெருப்பின் சக்தி ஒன்றே (10ம் பக்கம் பார்க்க)

மார்ச்சுழிப் பிள்ளையார்

மாதப் பெயர்களுக்கான காரணங்கள் பற்றியும் காலப்பகுப்பு பற்றியும் இந்துசாதனம் புத்தகம் 110 இதழ் 12 இல் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. சைவ, வைஷ்ணவ சமயிகள் மார்ச்சுழி மாதத்தை மாதங்களுள் சிறந்த மாதமாகக் கருதுகின்றனர். எங்களுடைய ஒரு வருடம் தேவர்களுக்கு ஒரு நாள் என்ற காலப்பகுப்பின்படி மார்ச்சுழி மாதமானது தேவர்களுக்கு அதிகாலை 4 மணிக்கும் 6 மணிக்கும் இடைப்பட்ட பிராதக் காலமாக (பிரம்ம முகூர்த்த மாக — வைகறைப் பொழுதாக — விடியற்காலமாக) அமைவதாலேயே மார்ச்சுழி மாதம் தனிச்சிறப்பைப் பெறுகிறது.

பிராதக்காலத்தில் இந்துக்கள் துயிலெழுந்து தத்தம் வதிவிடங்களைத் துப்புரவு செய்து வாயிலில் அழகான கோவமிட்டு நித்திய அனுட்டானங்கள் செய்து இறைவழிபாடாற்றுவர். விநாயகரை வணங்கிய பின்பே தத்தம் கருமங்களைச் செய்வர்.

எமது மார்ச்சுழி மாதம் முழுவதுமே தேவர்களுக்குப் பிராதக்கால மாதலால், அம்மாதம் முழுவதும் வீட்டு வாயிலிலே இடப்படும் கோலத்தின் நடுவே சாணத்தினாலே பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து அவருக்குகந்த அறுகம்புல் சாத்தி வழிபடும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு வணங்க

கப்படும் பிள்ளையார் மார்ச்சுழிப் பிள்ளையார் என அழைக்கப்படுவார்.

மார்ச்சுழிச் சஷ்டியை இறுதி நாளாகக் கொண்டு இருபத்தொரு தினங்கள் விநாயக சஷ்டி விரதம் அனுட்டிக்கப்படுவதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

மார்ச்சுழி மாதத்தில் தினமும் வீட்டு வாயிலில் அழகான கோலத்தின் நடுவே வைத்து வணங்கி வந்த பிள்ளையார் எல்லாவற்றையும் சேமித்து வைத்து, தைப்பொங்கல் தினத்தன்று அவற்றை வரிசையாக வைத்துப் பூசனை செய்த பின் அவற்றை எடுத்துச் சென்று ஆறு, குளம், கடலில் வீட்டு விடுதல் வழமை. இக்காலத்தில் இந்நாட்டில் இம்மரபு வழக்கொழிந்து வருகிறது.

ஆனந்தத் தேன்

— பேராசிரியர் வே. சிவசுப்பிரமணியன் —

உலகு, உயிர், இறைவன் என்னும் முப்பொருளையும் அநாதி நித்தம் என்று சைவ சித்தாந்தம் எடுத்தியம்பி வருகிறது. இடையே உள்ள உயிரை உலகினின்றும் பிரித்துத் தன்னோடு இணைத்துக் கொள்ளுதற்காக இறைவன் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியே திருவருள் எனப்படும் சக்தி என்பர். குணமும் குறியுமாம் தன்மையற்று ஞானசொருபமாய் உள்ள எல்லையறு பரம்பொருள் எனப்படும் பரமசிவம் தனக்கென ஓர் உருவம் கொண்டு அவனியில் பல்வேறு இடங்களில் எழுந்தருளுகின்றான். அவன் கொள்ளும் திருவுருவமே சத்தியாகும். "சத்திதன் வடிவே தென்னில் தடையிலா ஞானமாகும்" என்பது சத்தியார் வாக்கு.

உருவமற்ற பரம்பொருள் தன்னை ஏன் ஓர் உருவத்தில் சிறைப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்? உயிர்களைச் சிறைவிடு செய்வதற்காக. உயிர்களின் உடற்சட்டையை நீக்குவதற்காகவே இறைவன் தனக்கொரு திருமேனியை எடுத்துக்கொள்ளுகிறான். பிறவி என்னும் பிணியை உயிர்கள் நீக்கிக் கொள்வதே இப் பிறவியின் பயன் என்பதைச் சாத்திரதோத்திர நூல்கள் அன்றிச் சங்ககால நூல்களுங்கூடக் குறிப்பிடுகின்றன.

“செய்குவர் கொல்லோ நல்வினை எனவே .. செய்வினை மருங்கின் எய்தல் உண்டெனின் -- மாறிப் பிறப்பின் இன்மையும் கூடும்”

என்னும் சங்கப்பாடல் இக் கருத்தைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. மாறிப் பிறத்தல் என்பது இறந்தும் பிறந்தும் மீண்டும் இறந்தும் பிறந்தும் எனத் திரும்பத் திரும்ப வருவதனை. பரிமேலழகர் கூறிய வரறே 'காரண காரியத்தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருவது' என்றும் குறிப்பிடலாம். இல்லையேல் 'உரைசேரும் என்பத்து நான்கு நூறாயிரமாம் யோனிபேதத்துள் ஒவ்வொன்றாகப் பிறந்து பிறந்து வருதலையும்' மாறிப் பிறத்தலே எனலாம்.

“புல்லாகிப் பூயாய் பூவாய் மரமாகிப் பல்மிகு மாகிப் பறவையாயிப் பார்பாசிக்

கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய் வல்லசுர ராகிமுனிவராய்த் தேவராய்ச் சொல்லாது நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள் எல்லாப் பிறப்பும் பிறத்தினைத்தேன்”

என்று மணிவாசகப் பெருமான் இதனைக் குறிப்பிடுகிறார். "மாறிப் பிறப்பின் இன்மை" என்பது பெறலரும் பேறு உயிர்க்கு என்று இதனால் அறிகிறோம்.

பிறவிக்குக் காரணம் பற்று அல்லது அவா எனலாம். பற்றுதலே பிறவியறுதற்கு வழியாகும் என்பது முற்றவுணர்ந்தார் முடிவு. "அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு" என்னும் பெரியோர் வாக்கும் காண்க. இதனையே திருமூலரும்

“ஆசை யறுமின்கள் ஆசை யறுமின்கள் ஈசனோ டாயினும் ஆசை யறுமின்கள்”
என்று கூறினார்.

ஆசை நீங்கினால் பிறவி நீங்கும் என்பது உறுதியாகும். ஆசை உயிரியல்பாதலின் அவ்வளவு எளிதின் நீங்குதல் இயலாது. அதனால் அவ்வாசைக்கு மாற்றாக ஒரு பொருள் வேண்டும். உயிரின் பற்று வேறொர் இடத்து நிலை பெறுமானால் மற்ற பற்றுக்கள் அனைத்தும் தாமே கழன்று போகும்.

சர்க்கல் விளையாட்டில் பார் விளையாடுகின்றபோது ஓர் ஊஞ்சு விலிருந்து மற்றொர் ஊஞ்சலுக்குத் தாவுவது உண்டு. மற்றொர் ஊஞ்சல் பற்று ஏற்பாட்டால், ஒன்றை விட்டதால் மேலும் விளையாட்டு நீடிக்கும்; விபத்தாகாது. அப்படியின்றி வேறொர் ஊஞ்சலைப் பிடியாது விடின் விளையாட்டு விபத்தில் முடியுமல்லவா? பற்று விடுவதற்கு வழி வேறொர் பற்றினைத் தொடுதலே என்றார் வள்ளுவர். அப்பிறிதாகிய பற்றாவது இறைவனே என்றும் எடுத்துக் காட்டினார்.

“பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு”

இறைவனே பற்றாவான் என்றும் அவனைப் பற்றுதல் பிறவியறுதற்கு ஏது என்றும் விளக்கினார் வள்ளுவர். மற்றொரு வகையிலும் இறைவனை விளக்கினார் வள்ளுவர். இறைவனைப் பற்றுதல் பிறவியறுதற்குக் காரணம் என்பது மட்டுமல்ல; பிறவியற்றபின் பெறும் காரியமாகிய பயனாகவும் விளங்குகின்றவன் அவ் விறைவனே என்று எடுத்துரைக்கின்றார்.

பிறவி என்னும் பேதமை விலக வேண்டுமானால் இறைவனை உணர் தல் வேண்டும். அது மட்டுமின்றிப் பிறப்பு நீங்க அங்கே வெளிப்படும் பயனாகவும் இருப்பவன் செம்பொருளாகிய இறைவனே என்றார். இவ் விருவகைக் கருத்துக்களையும் ஒரு குறளிலேயே அமைத்து,

“பிறப்பென்னும் பேதமை நீங்கச் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காண்பு நறிவு”

என்று கூறினார். பிறப்பென்னும் பேதமை நீங்க வேண்டிச் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காண்டல் வேண்டும் என்பது காரண வகையில் உயிர்க்கு இறைவன் உதவுகிறான் என்பதாகும். பிறப்பென்னும் பேதமை நீங்க அந்த அளவிலே ஆண்டு பயனாக வெளிப்படும் சிறப்பு என்னும் செம்பொருளைக் காண்பது அறிவு என்பது காரியமாய் பயனாகவும் விளங்குவான் அவன் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இங்ஙனம் பழங்காலத்தேயே பிறவி என்னும் பெருநோயை நீக்கி நலம் செய்துகோடற்கு உயிர்க்கு உற்ற கருவியாக விளங்குகின்றவன் இறைவனே என்னும் கருத்து நிலவி வந்திருக்கின்றமை புலனாகும். இக்கருத்து சாத்திரங்களும் தோத்திரங்களும் முதிர்ச்சி பெற்ற இடைக் காலத்தே விரிவடைந்து வளர்ச்சி பெற்றது.

உயிர்களால் அநுபவிக்கப்படும் பேரின்பப் பெரும்பயனாய் விளங்குகின்றவன் இறைவன் என்பதனை அப்பர் பெருமான்,

“மாசில் வீணையும் மாலை மதியழம் வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும் மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே ஈசன் எந்தை இணையடி நிறவே”
(6ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவபரிபாலன சபை தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பணிகளும் - 16

(புத்தகம் 112, இதழ் 8 இன் தொடர்ச்சி)

1893 மார்ச் மாதத்தில் திரு. கணபதிப்பிள்ளை என்ற இரண்டாவது உதவி ஆசிரியர் பதவியிலினார். ஆனால் சென்னை பல்கலைக்கழக F.A. தகைமையையுடைய திரு. எஸ். சிவப்பிரகாசம் என்பவரின் சேவையைப் பாடசாலை பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவிருந்தது. அவர் 1893 மார்ச் மாதம் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொண்டார். ஏறத்தாழ அதே சமயம் திரு. சோமாஸ்கந்தர் என்பவர் தமிழ்ப் பண்டிதராக நியமிக்கப்பட்டார். தமிழும் சைவமும் மாணவர்களுக்கு முறையாகக் கற்பிக்கப்படவேண்டும் என்பது பெற்றோரின் விருப்பமாக விருந்ததால் இந்நியமனம் பேருதவியாகவிருந்தது.

1894 ஜனவரியில் திரு. எஸ். பத்மநாத ஐயங்கார் என்பவருடைய சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாயிருந்தது. இவர் B. A. பரீட்சையின் மொழிப் பகுதியில் சித்தியடைந்திருந்தார். அத்துடன் சென்னையில் ஆசிரிய பயிற்சியும் பெற்றவர். B. A. பயிற்சிக்கு விருப்பப் பாடமாக சம்ஸ்கிருதத்தை எடுத்திருந்ததால் எமக்கு வடமொழியைக் கற்பிக்கக் கூடியவொருவரும் கிடைத்த பேறு பெற்றோம். சம்ஸ்கிருத வகுப்பொன்று ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளோம்.

1894 பெப்ரவரியில் மாணவர் தொகை 322. 1893 பெப்ரவரியில் இது 209 ஆகவிருந்தது. ஆகவே 54 வீத அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. மாணவர் வருகை 1894 பெப்ரவரியில் 203. 1893 பெப்ரவரியில் 142. ஆகவே பாடசாலையில் சேர்ந்த மாணவர்கள் அதிகரித்த போதிலும் பாடசாலைக்கு வருகை தந்தோர் குறைவாகவே இருந்தது. வருகைத்தந்தோர் பெப்ரவரி 1893 இல் 68 வீதத்தினர் பெப்ரவரி 1894 இல் 63 வீதத்தினர்.

(கல்கத்தா பல்கலைக்கழக) புகழக வகுப்பு 1892 இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது முதற் தொகுதி மாணவர்கள் 1893 பெப்ரவரியில் கல்கத்தா புகழகப் பரீட்சைக்கு தோற்றினார்கள். தோற்றிய ஐந்து மாணவர்களில், மூன்று பேர் சித்தியடைந்தனர்.

இருவர் முதற் பிரிவிலும் ஒருவர் இரண்டாம் பிரிவிலும் தேறினர். திறமைமிக்க ஒரு மாணவன் சுகயீனம் காரணமாக பரீட்சைக்கு முழுமையாகத் தோற்றமுடியவில்லை. இந்த ஐந்து மாணவர்களும் தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்திகளாகவே தோற்றினர். முடிவுகளின் பின் 1893 யூலைமாதம் கல்கத்தா புகழகத் தேர்வுக்கு மாணவர்களை அனுப்பக் கூடியவொரு பாடசாலையாக இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலை அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலை இதுவரை அரசாங்க உதவி பெறும் பாடசாலையாகப் பதிவு செய்யப்படவில்லை. பாடசாலையின் வினைத்திறனையும் நல்ல சேவையையும் பரீட்சை முடிவுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இருந்தபோதிலும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஏனைய பாடசாலைகளுடன் போட்டிபோடவேண்டியுள்ளது. பாடசாலை நிலைபெற மாணவர்களைக் கவர வேண்டும். மாணவர்களைக் கவருவதற்கு நல்ல கல்வி புகட்டப்பட வேண்டும். நல்ல கல்வி புகட்டுவதற்கு கட்டடங்கள், திறமைமிக்க ஆசிரியர்கள், ஏனைய பாடசாலை உபகரணங்கள் தேவை. இவற்றிற்கு பணம் தேவை. இப்பாடசாலை அரசாங்க உதவிபெறும் பாடசாலையாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்தாலே பொதுமக்களுக்கு நம்பிக்கை வரும். பாடசாலை நிலைபெறும்."

இவ்வாண்டில் கொழும்பு பழைய, புதிய நகரத்தார் கோவில்களின் நிதியுதவி கிடைத்தது. 1894ஆம் ஆண்டிலே கற்ற பிள்ளைகளிடம் வாங்கிய சம்பள வீதம் வருமாறு:

F. A. புதுமுகவகுப்பு (மூன்று மாதங்களுக்கு)	6-00 ரூபா
Junior Local வகுப்பு	5-00 ரூபா
Pre - Entrance	5-00 ரூபா
தரம் 7	4-00 ரூபா
தரம் 6	3-50 ரூபா
தரம் 5	2-50 ரூபா
தரம் 4	2-00 ரூபா
தரம் 3	1-50 ரூபா
தரம் 2	1-00 ரூபா

தரம் 1	0-75 ரூபா
Capitation Class	0-75 ரூபா

கல்வியிலே திறமைமிக்கவறிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் சிலரையும், மூன்று சகோதரர்கள் படிக்க நேர்ந்தால் அவருள் இளைய பிள்ளையையும் சம்பளம் வாங்காது படிப்பித்தார்கள்.

அப்போது கல்வி கற்பித்த ஆசிரியர்கள் பெயரும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளமும் கீழே கண்டவாறு:

திரு நெவின் செல்வத்துரைப்பிள்ளை	
B. A.	75 ரூபா
திரு. S. பத்மநாத ஐயங்கார்	
B. A.	40 ரூபா
திரு. S. சிவப்பிரகாச	
பிள்ளை	40 ரூபா
திரு. இ. அருளம்பலம்	15 ரூபா
திரு. M. சபாபதி	15 ரூபா
திரு. S. பொன்னுத்துரை	10 ரூபா
திரு. N. பொன்னையா	9 ரூபா
திரு. S. சிவகுருநாத	
பிள்ளை	8 ரூபா
திரு. K. சோமசுந்தரம்	7 ரூபா
திரு. S; காசிப்பிள்ளை	9 ரூபா
திரு. A. சோமாஸ்கந்தர்	5 ரூபா

இவர்களுள் திரு. இ. அருளம்பலம் 1894 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதத்தில் இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலையிலிருந்து விலகி பீற் ரேர் ஸ் பாடசாலை (Peter's School) என்னும் பெயரோடு வழங்கிய நல்லூர் செட்டித்தெரு உவெஸ்லியன் மிஷன் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றுச் சென்றார். அவரோடு, இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலையிலே கற்றுக் கொண்டிருந்த பதினைந்து மாணவர்கள் வரையில் செட்டித்தெருப் பாடசாலைக்குப் போனார்கள். அங்கிருந்து அநேக பிள்ளைகள் இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலைக்கு வந்தார்கள்.

பாடசாலைக் கட்டிட வேலைகள்:

1894 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் சிங்கப்பூர் மாநகர சபையில் பொறியியலாளர் பதவி வகித்த வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. வி. முருகேசபிள்ளை

(12ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆனந்தத் தேன்

(4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

என்று குறிப்பிடுகிறார். ஐம்பொறிகளாலும் ஆரத்துய்க்கும் அனைத்து இன்பங்களுமாய் விளங்குகின்றவன் இறைவனே என்பது கருத்து இறைவனைக் கனியினும், கட்டிப்பட்ட கரும்பினும், பனிமலர்க் குழற்பாவை நல்லாரினும், தனிமுடி கவித்தானும் அரசினும் இனியன் என்று குறிப்பிடுவார் அப்பர் ஓரிடத்தில். மற்றொரிடத்தில் மனிதர்கள் அனைவரையும் வருக என அழைத்து, கனி தந்தால் உண்ணும் திறம் உங்கட்கு உண்டோ என்று வினவி, “புனிதன் பொற்கழல் ஈசன் எனும் கனி இனிது சாலவும் ஏசற்ற வர்கட்கு” என்று பெருமானையே கனியாகக் காட்டி உண்ண அழைக்கிறார்.

இவ்வாற்றால் இனிய பொருளில் எல்லாம் இனியவனாக இறைவனைக் காட்டுவதும், எல்லாப் பொறிகட்கும் இன்ப நுகர்ச்சிக்கு ஏதுவாம் பொருள்களைப் போலவே இறைவனும் உயிர்க்கு எல்லா வகையான நுகர்ச்சிகளையும் அளிப்பவன் எனப் படுவதும் போதருகிறது. பேரின்பப் பெருநல நுகர்ச்சியாகிய பெருமான் அந்நுகர்ச்சியை உயிர்கள் பெறுவதற்கு வாயிலாகப் பிறவி நோயை நீக்குகின்றவனாகவும் விளங்குகின்றவன் அல்லவா! அவ்வகையில் நோய் நீக்கத்திற்கும் இன்ப ஆக்கத்திற்கும் பொருந்த இறைவனைத் தேன் என அழைக்கும் வழக்கும் ஏற்பட்டது.

“தேன் ஆர்இன் அமுதமுமாய்த் தீத்தீக்கும் சிவபெருமான் ..”

என்பது திருவாசகம். மாணிக்க வாசகப் பெருமான் அருளிய திருவாசகத்துக்குப் பொருள் எது என வினா வியபொழுது அம்பலத்தாடும் எம்பிரானையே காட்டி மறைந்தனர் என்பர். தேனாக உள்ள சிவபிரானையே தனக்குப் பொருளாக உடைய திருவாசகத்தையே தேன் எனும் வழக்கும் ஏற்பட்டது என்பதனை,

“தொல்லை இருப்பிற்சி சூழந் தளைநீக்கி அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை மருவா நெறியளிக்கும் வாதலூர் எங்கோன் திருவாசகம்என்னும் தேன்”

என்னும் பழம்பாடல் காட்டுகிறது.

இம்மை வாழ்வில் இனிப்புடைப் பொருள்களில் முதற்கண் நிற்பது தேன். உடலுக்கு ஊட்டம் தரக்கூடிய பொருள்களாக மூன்றிணைக் குறிப்பிடுவதுண்டு. அவை தேன், நெய், பால் என்பவையாகும். பால் பலத்தை வளர்க்கும். நெய் அறிவை வளர்க்கும். தேன் ஆயுளை வளர்க்கும் என்பர். உடலோடு உயிர்வாழும் காலத்தை வளர்ப்பது உலகத்தே உள்ள தேன். உயிர் என்றும் அழியாப் பெரு வாழ்வை நிரந்தரமாகப் பெற்று வாழும்படித் தன்னை அநுபவிக்கக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது இறைவனாகிய தேன். இறைவனோடு கலந்த உயிர் அந்தச் சுகாநுபவத்தை நுகர்த்தலேயன்றி வேறு எதனையும் செய்வதில்லை என்பதனைத் திரு வருட்பயன்,

“ஐந்தொழிலும் காரணர்கள் ஆந் தொழிலும் போகநூர் வெந்தொழிலும் மேவார் மிக”

என்னும் குறளால் விளங்குகின்றது.

தேனின் மற்றொரு நலம் தேன்தானும் கெடுவதில்லை. தன்னிலை விழுந்த பொருளையும் கெட வைப்பதில்லை. நல்ல பழத்துண்டு ஒன்றிணைச் சுத்தமான தேனில் போட்டு விட்டால் எவ்வளவு நாள் ஆனாலும் அப்பழத்துண்டு வீணாகாது. தானும் கெடாது. தன்கண் விழுந்த பொருளையும் கெடாது பாதுகாக்கின்ற தேனைப் போலவே நித்தமாய் இன்ப சொருபமாய் விளங்குகின்ற பரம்பொருள் தன்னோடு இணைந்து இன்புறுகின்ற உயிரை எஞ்ஞான்றும் மீளவிடாது. பிறவிவாதனைக் குட்படாது பாதுகாக்கிறது என்பதனைச் சொல்ல வேண்டும்தில்லை.

நோய் நீக்கத்திற்குரிய மருந்துகள் எல்லாம் தேனிலே தரப்பெறும். தேன் சிறந்த அநுபானமாகும்- எப்பொருளைச் சார்கிறதோ அப்பொருள் தன்மையை மிகுவிக்கும் ஆற்றல் தேனுக்குண்டு. குளிர்ச்சி மிகுஉடைய பொருளோடு கூடிய வழிக் குளிர்வித்தும் வெப்பம் மிகு உடைய பொருளோடு கூடியவழி அவற்றின் வெப்பத்தை மிகுவித்தும் அவ்வம் மருந்தின் தன்மையை மிகு வித்து நோய் நீக்கம் செய்யும் ஆற்றலில் சிறந்து விளங்குகிறது தேனாகும். அவ்வாறே சிவ பரம்பொருளும் உயிர் தன் முயற்சியால் பாசங்களெந்து

தன்னைத் தேடிக்கொள்ளுதற்கு அநுபானமாக விளங்குகின்றமை சாத்திர நூல்கள் கூறுமாற்றல் அறியலாம். இதனையே இறைவனது திருவருட் சக்தியாகிய திரோதானம் என்றும் கூறுவார்கள். உலகினோடு சேர்ந்த வழி உலகினையே காட்டித் தன்னை மறைத்தும், இறைவனோடு கூடிய வழி இறைவனையே காட்டி உலகினை மறைத்தும் வருகின்ற திரோதானம் என்னும் மறைப்புச் சக்தியானது சார்ந்தவிடத்தின் தன்மையை மிகுவிப்பதனையே செய்து தன் தன்மை எனத் தனிபே ஓர் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தாமை காண்க.

இனித் தேன் நோய் நீக்கும் மருந்து என்ற வகையில் பயன்படுவதே அன்றி உணவாகவும் பயன்படுகின்றதன்றோ? உடலுக்கு உற்ற பிணிக்கு மருந்து கொடுப்போர் அம்மருந்து உண்ணும் காலத்தே மருந்து செரித்தற்கும், வினையாற்றற்கும், உடல் ஊற்றமடைதற்கும் இன்னின்ன சத்துணவுகளை உண்டல் வேண்டும் என்பர். ஆனால் தேனிலே கொடுக்கப் பெறும் மருந்து நோய் நீக்கும் ஆற்றல் பெறுதற்கு அத்தேனே ஊட்டமாகவும் உதவுகிறது. அதனால் தேனை மருந்துமாகும், உணவுமாகும் என்பர். அதுபோலவே பிறவியென்னும் பெருநோய் தீர்க்கும் மருந்தாகி விளங்கும் தேனாகிய சிவபெருமானே அநுபவிக்கப்படும் இன்ப ஊற்றாகிய உணவாகவும் விளங்குகிறான். ஆதலால் அவனை ஆனந்தத் தேன் என்று பரவுவார் மாணிக்கவாசகர்.

“ஆனந்தத் தேன் தேக்கெறியும் செய்ய மாணிக்க வாசகன்”

என்பது சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் வாக்கு.

ஆண்டவனே பிறவி நோயையும் தீர்த்து, தானே அது தீர்ந்தால் பெற்றகுரிய பேறாகிய பேரின்ப அநுபவமாகவும் விளங்கித் தனக்கு அருளியபடியை மாணிக்கவாசகர் தமது திருவாசகத்தே பலபடிபாகப் பாடி மகிழ்ந்தார்.

“என்னில் கருணை வான்தேன் கலக்க”

என்று கூறித் தம்பால் அவ்விறைவன் கலந்த காட்சியை அறிவித்தார்கள்.

(11ம் பக்கம் பார்க்க)

சிவயோகம் புற்றுநோயாளர் நலனோம்பு நிதியம்

கண்வைத்திய நிபுணர் வைத்திய கலாநிதி ச. குகதாசன் அவர்களையும் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களையும் நமபிக்கைப் பொறுப்பாளராகக் கொண்டு சிவயோகம் புற்றுநோயாளர் நலனோம்பு நிதியம் என்ற பெயரில் நிதியமொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிதியம் யாழ்ப்பாணம் ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில் DS 102 இலக்கமுடைய கணக்கொன்றை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த நல்ல பணிக்கு நல்ல உள்ளம் படைத்த அனைவரும் உதவவேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டுள்ளது.

யாழ் மாவட்டத்தில் புற்று நோய்க்கு உள்ளாகுபவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் புற்று நோய் சிகிச்சை நிலையம் இல்லாமையால், நோயாளிகள் பலர் வாராவாரம் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கக் கப்பல் மூலம் மகரகம புற்று நோயாளர் சிகிச்சை நிலையத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களின் உறவினர் பலருக்கு நோயாளிகளை மகரகமவில் வைத்துப் பரா

மரிக்கக் கூடிய வசதியில்லை. அத்துடன், மரத்திலிருந்து விழுந்த வளை, மாடேறி விழக்குவது போல, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மகரகம செல்பவர்களை அங்குள்ளவர்கள் பல வித தொல்லைகளுக்கு உட்படுத்திப் பணம் பறிக்கிறார்கள். இதனால் இவர்கள் சொல்லொணாத துயரம் அனுபவிக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஒரு சில பொது நிறுவனங்கள் ஓரளவு உதவி வழங்குகின்றன. இவை போதுமான தல்ல.

இலண்டன் சிவயோகம் அறக் கட்டளையினரின் நிருவாகத்தின் கீழ் இயங்குகின்ற ரூட்டிங் முத்துமாரியம்மன் ஆலய உற்சவத்தின்போது சொற்பொழிவாற்றச் சென்றிருந்த செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் யாழ் மாவட்டப் புற்று நோயாளர் படம் துயரங்களை அங்குள்ளவர்களுக்கு எடுத்துரைத்து, அவ்வாலயத்தில் புற்றுநோயாளர் நலனோம்பு நிதிய உண்டியல் ஒன்றினை ஆலய நிருவாகத்தினர் வைக்க ஒழுங்குகள் செய்திருந்தார். அவ்வுண்டியலில் இதுவரை சேர்ந்த பணமாக மூன்று இலட்சத்து இரு

பத்து ஏழாயிரத்து ஐநூறு ரூபா கடந்த மாதம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பணத்தை ஆரம்ப முதலாகக் கொண்டே இந்நிதியக் கணக்கு வங்கியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

மிகவும் வறிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே இந்நிதியத்திலிருந்து உதவுதொகை வழங்கப்படுகிறது. சர்வதேச செஞ்சிலுவைக் கப்பலில் செல்லும் நோயாளருக்கு பயண தினத்தன்றும் ஏனையோருக்கு குறிப்பிட்ட சில தினங்களிலும் உதவிப்பணம் வழங்கப்படுகிறது. இதுவரை ஐம்பதினாயிரம் ரூபாவுக்கு மேல் இவ்வாறு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இக்காலத்தில் இந்துசமய நிறுவனங்கள் சமூகப் பணிகளில் அதிக அக்கறை காட்டுவதில்லை என்ற குறைபாட்டை நீக்கும் முயற்சியில் இந்நிதிய ஆரம்பம் ஒரு மைல் கல்லாகும். இந்நிதியத்திற்கு உதவுவதுடன் இதுபோன்ற சமூக நலப் பணிகளில் ஈடுபட வசதிபடைத்தவர்களும் சமய நிறுவனங்களும் முன்வரவேண்டும்.

சைவப்பெரியார் புலோலியூர் சிவபாதசுந்தரனார்

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சரியைத் தொண்டு புரிவார்! வீதிகளைப் பெருக்குவார், தீவர்த்தி பிடிப்பார்.

விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் இருந்து இளைப்பாறியபின் வல்வெட்டித்துறையில் புகழ்பெற்ற சுந்தவனக் கடவை சுப்பிரமணிய சுவாமி கோவிலின் மருங்கில் ஒரு குடில் அமைத்து அங்கு தவவாழ்வு வாழ்ந்து வந்தார். இக்குடில் அமைந்த நிலம் சுந்தவனக் கடவைக் கோவிலுக்குச் சொந்தமானது. அதைப் பெரியார் குத்தகைக்கு எடுத்துக் குடில் அமைத்திருந்தார். அது ஒரு தபோவனம் போன்றது. இக்குடிலைப் பெரியாரின் அபிமானியொருவர் தாம் எழுதிவெளியிட்ட (1958 ஆம் ஆண்டில்) 'நான் கண்ட சிவபாதசுந்தரனார்' என்ற நூலில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

“தெருவில் நின்று பார்க்க உக்கிய பனையோலைக் கூரை தெரியும். வழியிலுள்ள அதருக்கு மேலே ஒரு பனை மரப்பாலம். அதனைக் கடந்து சிறு ஒழுங்கையாற் செல்ல வேண்டும். தட்டிப்படலையொன்று

தென்படும். மேலே கொழுவிய கயிறறை எடுத்துவிட்டு படலையைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்றால் அடர்ந்த சிறிய மாமரங்கள் கொத்துக் கொத்தாய்த் தோன்றும் காய்களோடு உச்சிவெய்யிலிற் கூட நிழலை விரிக்கும். கவனம்! அம்மாங்காய்களில் ஒன்றையேனும் தொடக்கூடாது. அவர் மாம்பழம் சாப்பிடுவது மில்லை. அவை கோவிற் சொத்து; ஒன்று தொட்டாலும் பெரும்பழி. எடுத்துவனுக்கும் பாவம், எடுக்க விட்டவனுக்கும் பாவம் என்று பெருங்கதை வளர்த்து விடுவார்.

அம்மாமர நிழலிலே ஒரு சிறிய தென்னோலைப் பந்தல், அந்தப் பந்தலில் ஒரு பக்கத்திலே அடுப்பு மூட்டப்பட்டிருக்கும். வெந்நீர் வைப்பதற்கு இவ்வடுப்பு உபயோகப்படுவது போலும், அதிலே பாதரட்சையைக் கழற்றி விட்டுக் குனிந்து உள்ளே செல்லுமுன் சிரித்த முகத்துடன், “ஏன் இந்த வெய்யிலுக்குள் சொல்லாமல் வந்து விட்டாய்” என்று வரவேற்பார். புறச்சாலையில் கல் விளம்போடு கூடிய இரு மண் திண்ணைகள்; ஒன்றில் பாயை விரித்து விட்டு இருவென்று சொல்லி இருந்து

வார். தானும் ஒரு பக்கத்தில் அமருவார்.

மற்றத் திண்ணையில் பலகையாற் செய்யப்பட்ட ஒரு அறை. அதற்குள் ஒரு மேசையும் கதிரையும். மேசைக்கு அருகேயுள்ள சுவரில் சமய குரவர் சந்தான குரவர் நால்வருடைய படம் இருக்கிறது. அதற்குக் கீழே மேசையின் மீதே தன் ஆப்த நண்பராகிய சேர். பொன். இராம நாதனுடைய படம் ஒன்று இருக்கிறது. அம்மேசைக்குப் பக்கத்திலே ஒரு கட்டில். படுப்பதற்கு அல்ல. புத்தக ஆசிரியர்களால் அனுப்பப்பட்ட புத்தகங்கள் கிடக்கும். இது தான் அவருடைய படிப்பறை”

சிவனுக்கு உரிய மதிப்பை, சிவனடியார்களுக்கும் அவருடைய, அவர்கள் கண்ட சிவநூல்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் மிகக் கண்டிப்பானவர். சைவத் திருநூல்களை இரு கைகளாலுமே எடுப்பார். இரு கைகளாலுமே கொடுப்பார். இருகைகளாலுமே வாங்குவார். சைவத்திருநூல்களை யாராகினும் மதிக்காது நடந்தால் கோபாக்கினி பறக்கும்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

விஷு ஶுஸ் மார்கழி 15 உ (30-12-2001)

இது நல்ல தருணம்

இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. நடந்து முடிந்த பொதுத்தேர்தலில் சிங்கள மக்களும் தமிழ் மக்களும் தத்தம் நிலைப்பாடுகளைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

சிங்கள தீவிரவாதக் குழுக்களின் இனவாதப் பிரசாரத்தை நிராகரித்த பெரும் பான்மையான சிங்கள வாக்காளர்கள், புதிய அரசாங்கம் விடுதலைப்புவிசுளுடன் பேசிய நியாயமானவொரு தீர்வைக் கண்டு சமாதானத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற தமது விருப்பத்தைத் தேர்தல் மூலம் வெளிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

தென்னிலங்கையில் வெற்றிவாகைசூடிய ஐக்கிய தேசியக் கட்சி - முன்னணி - விடுதலைப்புவிசுளுடன் இரகசிய உடன்பாடு வைத்துள்ளது என்ற பிரசாரம் சிங்கள மக்களிடையே எடுபடவில்லை என்பது முக்கியமாகக் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியது.

தமக்கும் தமது சமூகத்திற்கும் கூடந்த இரு தசாப்தங்களில் ஏற்பட்ட பெரும் பொருளிழப்புகளை ஈடு செய்யத் தரப்பட்ட உதவிகளை நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொண்ட தமிழ்ச் சமூகம், இவ்வுதவிகள் வேறு, வாக்குரிமை வேறு என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுவது போலத் தனது வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டதைத் தேர்தல் முடிவுகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நீடிக்கும். சமீபகாலத்தில் விஸ்வரூபம் எடுத்து நிற்கும் - இந்நாட்டுத் தமிழ்பேசும் மக்களின் அரசியல் அந்தஸ்து என்ன என்ற அடிப்படை வினாவிற்குத் தீர்க்கமான விடையொன்று காணப்பட வேண்டும் என்பதற்குத் தான் தமிழ் மக்கள் முன்னுரிமை அளிக்கிறார்கள் - அதுவே அவர்களது எதிர்பார்ப்பு - அபிலாஷை - என்பதைத் தமிழ்மக்கள் தெட்டத்தெளிவாக இத்தேர்தல் மூலம் வெளிக்காட்டியுள்ளார்கள்.

2000 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில், ஒற்றுமையினம் காரணமாகத் தமிழ்ச் சமூகம் அரசியல் ரீதியில் மிகவும் பலவீனப்பட்டதை அச்சமயம்

இப்பத்திகளில் சுட்டிக்காட்டி, "அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு" என்பதை வலியுறுத்தி, இனியாவது தமிழ் அரசியல் வாதிகள் உணர்ந்து ஒரு தலைமையின் கீழ் ஒற்றுமைப்பட வேண்டுமென வலியுறுத்தியிருந்தோம். இத்தேர்தலில் ஓரளவு ஒற்றுமையேற்பட்டதால், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கடந்த தேர்தலில் இழந்த ஆசனமொன்றை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக விருந்ததுடன், ஏனைய மாவட்டங்களிலும் தமிழ் வேட்பாளர்களின் வெற்றி வாய்ப்பு அதிகரித்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளில் பெரும்பான்மையோர் அரசாங்கம் விடுதலைப்புவிசுளுடன் பேசித் தீர்வொன்றைக் காணவேண்டும் என்ற கொள்கையை முன்வைத்தே வெற்றி பெற்றார்கள். விடுதலைப்புவிசுளுடன் பேச்சு நடத்தி இணக்கப்பாடொன்றிக்கு வந்து, அம்முடிவுகள் அமுல் செய்யப்படும் போதே நிரந்தர சமாதானம் மலரும் என்பதையும் இப்பத்திகளில் முன்னரும் நாம் வலியுறுத்தியுள்ளோம். இதுவே பெரும்பான்மை தமிழ்மக்களின் நிலைப்பாடு என்பது இப்போது தேர்தல் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகவே சகல தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளும் ஒற்றுமையாகச் செயற்பட்டு - ஒரே நிலைப்பாட்டை எடுத்து - தமிழ் மக்களின் கரங்களை வலுப்படுத்த வேண்டும்.

சிங்களமக்களுக்கு சரி - தமிழ் மக்களுக்கு சரி - விடுதலைப்புவிசுளுடன் பேசி ஒவ்வொரு பிரசையும் சமவுரிமையுடனும் கௌரவத்துடனும் வாழ்க்கூடியவொரு தீர்வை எட்டுவதையே விரும்புகின்றனர் என்பது தெளிவாகியுள்ள இச்சமயத்தில், விடுதலைப்

புவிசுளும் சமாதான சமிக்ஞைகளைத் தொடர்ந்து காட்டிய வண்ணமுள்ளமை சமாதான முயற்சிகளுக்கு வலுச்சேர்க்கிறது.

ஆகவே இனப்பிரச்சனைக்குப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வு காணக்கூடிய நல்லதொரு தருணம் வாய்த்துள்ளது. இதனைத் தவறாவிடாது, சிக்கெனப் பற்றிக்கொண்டு, தீர்க்கதரிசனத்துடனும் பொறுப்புணர்வுடனும் செயற்படுத்த தமது அரசியல் முதிர்ச்சியைக் காட்ட வேண்டியது சம்பந்தப்பட்ட இரு பகுதியாரினதும் பாரிய பொறுப்பாகும். இதற்குப் புரிந்துணர்வும் நம்பிக்கையும் அவசியம். அவற்றை வளர்த்தெடுக்க மூன்றாவது நாடொன்றின் பங்களிப்பு விரும்பத்தக்கதே.

பேச்சுவார்த்தை வெற்றியளிப்பதற்கும், எட்டப்படும் தீர்வு முழுமையாக அமுல் நடத்தப்படுவதற்கும், அயல்நாடாகிய இந்தியாவின் ஒத்துழைப்பும் ஆசியும் அவசியம். பழைய சசப்புணர்வுகளையும் குறுகிய நலன்களையும் கருத்திற் கொள்ளாமல், கடந்த பல தசாப்தங்களாக அல்லற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகம் நிம்மதியாக வாழ்வதை உறுதி செய்யும் வகையில் இந்தியாவின் அணுகுமுறை அமைய வேண்டுமென்பது ஈழத் தமிழரின் எதிர்பார்ப்பு. தமிழக அரசியல்வாதிகள் தமது கட்சி அரசியல் சதுரங்க விளையாட்டிற்கு அப்பால் நின்று ஈழத் தமிழர் பிரச்சனையை நோக்கி, தமது சகோதரர்களது நலனை உறுதி செய்ய உதவக்கூடிய அணுகு முறையொன்றைக் கடைப்பிடிக்குமாறு ஒரே குரலில் இந்திய மத்திய அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கவேண்டியதும் அவசியம்.

இந்த நல்ல தருணத்தை நழுவவிடாது பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது மேற்குறிப்பிட்ட சகல தரப்பினரதும் கடனாகும்.

ஆன்மாவை வழிப்படுத்தும்

ஆனந்தத் தாண்டவம்

எமது (ஆன்மாவினது) பரிணாம வளர்ச்சி இறைவன் திருமுன்னிலையிலேயே நடைபெறுகிறது. இவ்வளர்ச்சி ஐந்து கூறுகளைக் கொண்டது. முதலாவது கூறு சன்மத்தைச் செய்து ஆணவத்திரையில் இருந்து விடுபடுவதற்காக ஆன்மா உடம்பொன்றை எடுத்தலாகும். இது படைத்தல் (அல்லது சிருஷ்டி அல்லது தோற்றம்) எனப்படும். முழுப்பிராரப்தமும் (ஒரு பிறவியில் அனுபவித்தற்குரிய முன்னைய சன்மங்களின்பகுதி பிராரப்தம் எனப்படும்) ஒழியும் வரை அந்த உடம்பு தொடர்ந்திருக்கும் இக்கூறு காத்தல் (அல்லது ஸ்திதி) எனப்படும். பிராரப்தம் ஒழிந்தவுடன் உடம்பு அழிக்கப்படுகிறது. இக்கூறு அழித்தல் (அல்லது சங்காரம்) எனப்படும். வாழ்க்கையின் போது ஆணவப்பிடியில் ஏற்படும் தளர்வு மறைத்தல் (அல்லது திரோபவம்) எனப்படும். ஆணவத்திரை முற்றாக நீக்கப்படும் போது அளிக்கப்படும் தெய்வீகப் பேரின்பம் அருளல் (அல்லது அனுக்கிரகம்) எனப்படும்.

சாதாரண நிலையிலுள்ள ஒரு சைவனுக்கு உருவ வழிபாடு மிகவும் வேண்டற்பாலதொன்றாக அமைகிறது. ஆலயங்களில் உள்ள திருவுருவங்கள் தெய்வீகமானவை. அவை விக்கிரகங்கள் என அழைக்கப்படும். விக்கிரகங்கள் என்றால் உடம்பு எனப் பொருள். நாம் எவ்வாறு எம்மை (ஆன்மாவை) உடம்புடன் அடையாளப்படுத்துகிறோமோ அவ்வாறே இறைவனை விக்கிரகத்துடன் அடையாளக் காண்கிறோம்.

விக்கிரகங்கள் இறைவனின் அருளைக் குறிப்பதோடன்றி வழிபடுவோரை வசீகரித்து வழிப்படுத்துகின்றன. “எமக்கு இச்சரீரம் கிடைத்தது இறைவனை வழிபட்டு முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டு; ஆகவே நாம் சமயவாழ்வு வாழ வேண்டும்” என்ற உணர்வை வழிபடுவோரில் ஏற்படுத்தக்கூடிய குறியீடுகளுடன் இவ்விக்கிரகங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

திருவுருவங்களுள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது நடராசர் திருவுருவம். இத்திருவுருவின் வலது

கைகளில் ஒன்றில் இருக்கும் உடுக்கு, படைத்தல் தொழிலைக் குறிக்கும். மற்றைய வலதுகரம் எம்மை எதுபற்றியும் பயப்படவேண்டாம் என அபயமளிக்கும் காத்தல் தொழிலைக் குறிப்பதால் அபயகரம் எனப்படும். ஒரு கையிலுள்ள தீ (நெருப்பு) அழித்தல் தொழிலைக் குறிக்கும். முயல்களை நெரித்துக் கொண்டிருக்கும் வலது பாதம் ஆணவத்தை நெரித்து அழிக்கும் அழித்தல் தொழிலைக் குறிக்கும். தூக்கிய திருவடி தெய்வீகப் பேரின்பத்தை அளிக்கும் அருளல் தொழிலைக் குறிக்கும்.

“தோற்றம் துடிபதனில் தோயும் திதி அமைப்பில் சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்ற திரோதமுத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு”

என மனவாசகக் கடந்தார், உண்மை விளக்கம் என்னும் திருநூலில் கூறியுள்ளார்.

(15ம் பக்கம் பார்க்க)

திருவடிகள் போற்றி

உயர்நிலையிலுள்ள ஆன்மாக்கள், தலைவன் (இறைவன்) தான் தலைப்பட்டு நிற்பார். இறைவனது திருவடிகளிலேயே அவனது பஞ்சகிருத்தியத்தையும் (ஐந்தொழிலையும்) காண்பார்.

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் திருவெம்பாவைப் பதிகத்தின் இறுதிப்பாட்டில்,

“போற்றி அருளுகநின் ஆதிமாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈராம் இணையடிகள்
போற்றி மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரீகம்
போற்றியாம் உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்ச்சி நராலேலோ ரெம்பாவாம்”

என இறைவனின் திருவடிகளைப் போற்றுகையில், இறைவனது பாதாரவித்தங்களிலேயே அவன் ஐந்தொழில் இயற்றுவதைக் காண்கிறார். இப்பாட்டில் தோற்றமாம் பொற்பாதம் என்பது படைத்தல் தொழிலைக் குறிக்கிறது. போகமாம் பூங்கழல்கள் என்பது காத்தல் தொழிலைக் குறிக்கிறது. ஈராம் இணையடிகள் என்பது அழித்தல் தொழிலைக் குறிக்கிறது. மால், நான்முகனும் காணாத புண்டரீகம் என்பது மறைத்தல் தொழிலைக் குறிக்கிறது. யாம் உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள் என்பது அருளல் தொழிலைக் குறிக்கிறது.

மங்கையர் நீராடல் விளையாட்டோடு இணைந்ததாக அமைந்த திருவெம்பாவைப் பாட்டின் இறுதியில் ஐந்தொழிலை முன்னிலைப்படுத்தி இறைவனது திருவடிகளைப் போற்றியிருப்பதானது, இறைவன் பஞ்சகிருத்தியத்தை ஒரு திருவிளையாட்டாகவே இயற்றுகிறான் என்பதையும் காட்டி நிற்கிறது.

பிள்ளையார் வழிபாடு

(3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அடுதல், சுடுதல் முதலிய தொழில் வேறு பாட்டால் வேறு பெயர் பெறுவது போலவும், நீரின் சக்தி ஒன்றே நனைத்தல், பதஞ்செய்தல் முதலிய தொழில் வேறுபாட்டால் வேறு பெயர் பெறுவது போலவும், இறைவன் திருவருள் ஒன்றே படைத்தல் காத்தல் முதலாகிய தொழில் வேறுபாட்டால் பல்வேறு பெயர் பெறும். சிவபெருமானுக்கு உமாதேவியார் திருவருட் சத்தியாக விருத்தல் போல, விநாயகக் கடவுளுக்கும் சித்தி புத்தி வல்லபை என்னும் மூவரும் திருவருட் சத்திகளாவர். விநாயகப் பெருமானிடத்து நீங்காது விளங்குகின்ற திருவருளே இங்ஙனம் மூலகைப்பெயர் பெற்றது. இம் மூன்று சக்திகளும் அறிவு, இச்சை, தொழில் வடிவமாய் விநாயகப் பெருமானுடன் இரண்டறக் கோவைப்பட்டுக் கலந்து நின்று உயிர்களுக்கு அருள் புரிந்து வருவார்.

விநாயகக் கடவுள் வழிபாடு

ஓங்காரமாகிய பிரணவ மந்திரம் கலைகள் எல்லாவற்றிற்கும் முதலாயிருத்தல் போல, அம் மந்திரப் பொருளாய் விளங்கும் விநாயகப் பெருமானும் தேவர்கள் யாவருக்கும் முதலாயிருந்து அவரால் பூசிக்கப்படும் அருள் மூர்த்தியாயிருக்கின்றார். விநாயகவழிபாடு தொன்று தொட்டே நிகழ்ந்து வருகிறது. இவ்வழிபாடு இறைவன் விநாயக அருட்கோலங் கொள்ளு முன்னே ஓங்கார மந்திர வணக்கமாக -அருவ வழிபாடாக- நிகழ்ந்து வந்தது. பின்னர் இறைவன் அவ் அருள் வடிவத்தைக் கொண்டபின் உருவ வழிபாடாக வரலாயிற்று. சிலர் விநாயகக் கடவுள் வழிபாடு இடையிலே உண்டானது என்று கூறி ஏதுக்களுங்காட்டுவர். அது பொருந்தாது. சங்கப் புலவரொருவரால் திருவிரட்டை மணி மாலை பாடித் துதிக்கப்பட்டமையாலும், சமயாசாரியராலும், திருமுல நாயனாராலும், மெய்நூலருளிய பிற சான்றோராலும் துதிக்கப்பட்டமையாலும், மலமறைப்பு நீங்கி அறிவினெல்லையைத் தலைக்கூடிப் பேரின் பத்தை நுகரும் அப்பெரியோர் முக்குண வயத்தால் முறை மறந்துரைக்கும் ஏனோர் போலப் பிழை கூறாராதலினாலும் என்க. எனவே விநாயக வழிபாடு பண்டு தொட்டு நிகழும் சிவ வழிபாடேயாமென்று உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இறைவனை வழிபடுவோர் அகத்தாய்மையும் புறத்தாய்மையும் உடைய வராக இருந்து நாடோறும் அன்புடன் வழிபடுதல் வேண்டும். அகத்தாய்மையாவது, அழுக்காறு, அவா, வெகுளி முதலிய மனக்குற்றங்கள் இல்லாதிருத்தல். அகத்தாய்மை வாய்மையால் வரும். அது வரவே இறைவனிடத்து அளவற்ற பேரன்பு பிறக்கும். அது பிறக்கவே பொய்ப் பொருளிலே வைத்த அன்பும் மயக்கமும் அழியும். அவை அழிய மெய்யறிவு தோன்றி இறைவனருள்கைகூடும்.

புறத்தாய்மையாவது ஊன் உடை உடம்பு முதலியவற்றைத் தூய்மையாக வைத்திருத்தல். மன அமைதிக்கும் வழிபாட்டிற்கும் புறத்தாய்மை இன்றியமையாதது. இருவகைத்தாய்மையும் உடையராய்த் திருக்கோயிலிற் சென்றேனும் தமக்கு அமைந்த ஓர் இடத்தில் இருந்தேனும் விநாயகப் பெருமானுடைய உருவத் திருமேனியை மனத்திலே பதியவைத்து எண்ணி அவருடைய மந்திரங்களைக் கணித்து அவர் மேற்பெரியோர் பாடிய பாட்டுக்களைப் பாடுதல் வேண்டும். விநாயகப் பெருமானின் திருமுன்னே நின்று இரண்டு கரங்களாலும் சிரசிலே குட்டிக் காதுகளை மாற்றிப் பிடித்துத் தாழ்ந்தெழுந்து கும்பிடுதல் வழக்கமாக இருக்கின்றது.

கயாமுகாகுரன் தேவர்களை வென்று அவர்களை ஏவல் கொண்ட பொழுது அவர்களைக் கொண்டு மேற்கூறிய வண்ணம் வழிபாடு செய்வித்து வந்தானென்றும் அவன் விநாயகக் கடவுளாலே ஆட்கொள்ளப்பட்ட பின்னர் தேவர்கள் அவ்வழிபாட்டை விநாயகப் பெருமானின் முன்னே செய்து, “எம்பெருமானே! இவ்வித வழிபாடு செய்பவர்களுக்குத் திருவருள் பாலிக்க வேண்டும்” என்று ஓர் வரம் பெற்றார்கள் என்றும் அது தொடங்கி இவ்வித வழிபாடு வழக்காயிற்றென்றும் கூறுவர்.

தென் பொதியமலை நோக்கி நடந்த அகத்தியர் கரகநீரை, விநாயகக் கடவுள், கொடி (காகம்) உருவாய்ச் சென்று கவிழ்த்தார் என்றும் கவிழ்த்த பின் ஒரு பார்ப்பனச் சிறுவன் வடிவு கொண்டு ஓட அகத்தியர் தனது கையை முட்டியாய்ப் பிடித்து அச்சிறுவனைக் குட்டுவதற்குத் தொடர்ந்தார் என்றும் அச்சிறுவனாகிய கடவுள் தமது உண்மை வடிவத்தைக் காட்டிய பொழுது அகத்தியர் மனம் பதைத்துச் சிறுவனுக்குக் குட்ட ஓங்கிய கரத்தால் தந்தலை

யில் குட்டிக் கொண்டார் என்றும், அதனால் தலையில் குட்டி வழிபடுதல் வழக்காயிற் றென்றும் வேறும் கூறுவர். தலையில் குட்டுவதினாலே நாடி நரம்புகள் வழியாக முளைக்கு இயக்கம் சென்று அங்கே உணர்ச்சி நரம்புகளை எழுப்பி அறிவமுத லூறலை உடம்பு முழுவதும் செறியச் செய்யும் என்றும் அதனால் மனம் மைந்து வழிபாடு சிறக்கும் என்றும் அதன் உண்மை நாடி உரைப்பாருமுள்.

அறகு, வன்னி, மந்தாரை முதலியன விநாயகப் பெருமானுக்கு உவந்த இலையும் பூவுமாம். சருக்கரை, பயறு, கரும்பு, அவல், தேன், மோதகம், பாலமுது முதலியவைகள் அவருக்கு உவந்த திருவமுதுப் பண்டங்களாகும். அன்பு என்னும் மலரானது சிறந்த அவரும், உடல், பொருள், ஆவி மூன்றும் சிறந்த திருவமுதுப் பண்டங்களும்.

மனம் வாக்குக் கெட்டாத முதற்பொருளாகிய விநாயகப் பெருமான், எள்ளுள் எண்ணெய் போல் நீக்கமற எங்கும் நிறைந்து நிற்பவராயினும், தம்மை வழிபடும் அடியார்களுக்கு அருள் புரியுமாறு தனது அருட்குறியாக எடுத்துக் கொள்கின்ற சாணத்திலும் புல்லினுங்கூட வெளிப்பட்டு அருள் புரியும் பெருங்கருணையாளராதலினால் அவரை ஏற்ற தொரு வடிவிலே, இயன்றதொரு வகையால் அன்புடன் வழிபட்டுவரின் எல்லா இன்பங்களையும் அடையலாம்.

விநாயகக் கடவுள் விரதங்கள்

விநாயகக் கடவுளுடைய திருவருளைப் பெற விரும்பி அவரை வழிபடுவோர் தமது மனப்பாங்கிற்கு அமையப் பலவகையான நோன்புகளைக் கொண்டு வழிபடுவர். நோன்புகளில் சதுர்த்தி நோன்பே மிகச் சிறந்தது. அதை அனுட்டிக்கும் முறையும் அனுட்டித்துப் பேறு பெற்றோர் அடையும் பயனும் விநாயக புராணத்து விளக்கிக் கூறப்பட்டது. ஐம்பொறி அடக்கமும் மனத்தாய்மையும் உயிர்கள் மேலன்பும் உடைய வராயிருந்து விரதங்களை அனுட்டித்தல் வேண்டும். ஒருநேர உணவு கொள்ளுதல், பட்டினி கிடத்தல் முதலியன ஐம்பொறி அடக்கத்துக்கும் மனத்தாய்மைக்கும் ஏதுக்களாக அமைக்கப்பட்டன. “நின்று இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும்” என்றும் இறைவனை நினைத்திருத்தல் எல்லா விரதங்களிலும் மேலான விரதமாகும்.

ஆனந்தத் தேன்

(6ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அத்தேன் உள்ளே கலந்து அதனால்
“அற்புதமான அமுதநாரைகள்
மயிர்க்கால் தோறும்” தேக்கிடச்
செய்த நிலையைக் காட்டினார்கள்.
“அவ்விற்ப அருபவத்தைச் சொல்லு
வதறியேன் வாழி” என்று சொல்லி
அலமந்தார்கள்.

ஆண்டவனை ஆனந்தத்
தேனாக்கி மகிழும் மாணிக்கவாசகப்
பெருமான் அத்தேனில் சில வகை
களையும் காட்டினார். ஒன்று
கொம்புத் தேனாகும்.

மரக்கிளைகளில் உள்ள தாகிய
தேன் கொம்புத்தேன். சீவகசிந்தா
மணியில்,

**“தீங்கரும் பெருத்தின்துங்கி
சாயின்றி இருந்ததேன்”**

என்று வருகிறது. தேன் இனிது;
அத்தேனடை உள்ள இடம் கரும்பின்
கழுத்தாயின் அது எவ்வளவு இனிதாக
இருக்கும் என்று நம்மை நினைக்கு
மாறு செய்கிறார் திருத்தக்கதேவர்.

**“தாமரைத் தன்தா தூதீம்மிசைச்
சாந்தீன் தொடுத்த தீந்தேன்
போல”**

என்று சங்கப்புலவர் கூறுவர்.
தாமரை மலரில் இருந்து எடுத்துச்
சந்தனமரத்தின் உச்சியில் கட்டப்
பெற்ற தேன் என்று சிறப்பிக்கப்படு
கிறது. மணமும் இனிமையும் உள்ள
இடங்களையெல்லாம் தேன் கூடு
அமையும் இடங்களாகக் காட்டுவது
வழக்கம். இக்கோல் தேன் எனப்படும்
கொம்புத் தேன் தானே நமக்குக்
கிட்டினால் அன்றி நாமே முற்றப்
பெறுதல் அரிது என்று சிவப்பிரகாச
சுவாமிகள் கூறுவர்.

“நுவாய் நெடுங்கோட்

**றேபுகந்தேன்
கைகால் முடங்கு பொறியிலிதன்
நாவாய் ஒழுக்கிற் றென்”**

என்பர்.

“கருவியும் முயற்சியும் அற்ற
எளியவர்களுக்கு ஆண்டவனது அரு
ளிப்பாடு கிடைத்தல் என்பது கையும்
காலும் இழந்த கண்ணும் அற்ற
குருட்டு முடவனுக்குக் கொம்புத்
தேன் கிட்டியது போல.” எனவே,
அது எதிர்ப்பாராமல் பெறும் பேறே
அன்றி வேறன்று என்பர்.

ஆண்டவன் உயிர்க்குத் தன்னைப்
பற்றுதற்குரிய கருவிகரணங்களை
யெல்லாம் கொடுத்திருக்கின்றான்.
அவற்றால் அவ்வுயிர்கள் தன்னைப்
பற்றிக் கோடற்கு எழியவனாகத்
திருமேனி கொண்டு இறைவன் எழுந்
தருளியிருக்கின்றான். இவ்வாறு
உயிர்கள் தம்முடைய இயல்பான
கருவியாகிய அவயவங்களையும்
பொறி புலங்களையும் கொண்டு
இறைவனைப் பெற்றுக் கொள்ளவே
வள்ளுவரும்,

**“கோவில் பொறியில் குணமில்வே
என்குணத்தான்
நாளை வணங்காத் தலை”**

எனக் கூறியுள்ளார். “வணங்காத்
தலையும், சூழாத காலும், பாடாத
நாவும், குவியாத கையும் பயனில்
வன்றோ?”

“வணங்கத் தலைவைத்து வார்
கழல் வாய் வாழ்த்த வைத்து,
இணங்கத் தன்னடியார் கூட்டமும்
வைத்து” என்பதும் காண்க. அப்ப
ரடிகளும் இக்கருத்தையே திரு அங்க
மாலைப்பதிகத்துள் வற்புறுத்தினார்.

இங்ஙனம் திருக்கோயில் கொண்டு
எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெரு
மானை - திருவிடைமருதூர் என்னும்
திருத்தலத்தே அடியார்க்கருள்
பெருஞ் செல்வனாம் மகாலிங்கப்
பெருமானைக் “கோற்றேன்” என்று
சொல்லுதல் இயலாது என்று கண்
டார் மாணிக்கவாசகர். இறைவ
னைத் தேனாக்கி, ஆனந்தத்
தேனுக்கு அத்தேனூறலின் தித்திப்
பை உணர்ந்த மணிவாசகர் தாம்
கூறிய தனையே வழக்காக்குவார்
போலப் “பொந்துத் தேன்” என்று
குறிப்பிட்டார்.

பொந்தின் கண் உள்ள தேன்
எடுப்பார்க்கினியதாகும். அணுகுதற்
கெளியதாகும். அதுவேயன்றி வீட்டுத்
தோட்டத்தே தேனீப்பெட்டி வளர்த்
துத் தேன் எடுப்பார்க்குப் பொந்துத்
தேனீ பயன்படுமேயன்றிக் கொம்புத்
தேனீ பயன்படாது. ஆண்டவனாகிய
தேனை அணுகிப் பெறுவதேயன்றி
அவனைத் தம்மகத்தே கொண்டு
சென்று நானும் நானும் தேனூற்றெ
டுக்க நோற்கும் அடியவர்க்கு உதவுவ
தற்கென்றே மகாலிங்கம் என உருக்
கொண்டு திருவிடை மருதூர்த் திருக்
கோயிலிலே வீற்றிருக்கின்றான் எம்
பெருமான் என்கிறார் மாணிக்க
வாசகர்.

**“எந்தைஎந்தாய் சுற்றம்மற்றும்
எல்லாம் என்னுடைய
பந்தம் அறுந்தென்னை
ஆண்டுகொண்ட பாண்டியிரான்
அந்த இடைமருதில்
ஆளந்தத் தேன் இருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம்
பூவல்லி கொய்யாமோ”**

சிவமயம்

சைவசமயப் பெருநாட்கள்

(மார்ச்சிப் பூரணை முதல் தைப் பூரணை வரை)

மார்ச்சி	15 உ	(30-12-2001)	ஞாயிறு	பூரணை விரதம், உதயம் ஆர்த்திரா தரிசனம்
	18 உ	(02-01-2002)	புதன்	சங்கடஹர சதுர்த்தி
	27 உ	(11-01-2002)	வெள்ளி	பிரதோஷ விரதம்
	29 உ	(13-01-2002)	ஞாயிறு	அமாவாசை விரதம்
தை	01 உ	(14-01-2002)	திங்கள்	தை மாதப்பிறப்பு, தைப்பொங்கல்
	04 உ	(17-01-2002)	வியாழன்	சதுர்த்தி விரதம்
	06 உ	(19-01-2002)	சனி	ஷஷ்டி விரதம்
	10 உ	(23-01-2002)	புதன்	கார்த்திகை விரதம்
	13 உ	(26-01-2002)	சனி	சனிப்பிரதோஷ விரதம்
	15 உ	(28-01-2002)	திங்கள்	பூரணை விரதம், தைப்பூசம்.

சைவபரிபாலன சபை

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

என்பவர் இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலைக் கட்டட நிதிக்கு நூறு ரூபா அனுப்பிச் சபையாரின் முயற்சிகளைப் பாராட்டிக் கடிதம் எழுதியிருந்தார்.

1894 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் பசுபதிச் செட்டியாரும் இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலைக் கட்டட வேலைகளைச் செய்த மேசன்மார், கூலியாட்கள் எல்லோரும், பாடசாலைக் கட்டட வேலைகளை நிறுத்தி விட்டு திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணி வேலைகளைச் செய்வதற்காகச் சென்றிருந்ததை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தோம். பசுபதிச் செட்டியாரும் வேலையாட்களும் ஆடிமாத இறுதியில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பினர். 1894 ஆவணி மாதம் பாடசாலை வேலைகள் விரைவாக நடக்க ஆரம்பித்தன. 1894 கார்த்திகையில் பிரதான மண்டபக் (Main Hall) கட்டட வேலைகள் முடிந்து கூரை வேயப்பட்டது.

அரசினரின் உதவி நன்கொடை

இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலை ஆரம்பமாகி ஐந்து ஆண்டுகளாகியும், பிறமதத்தவர்கள் செய்த சூழ்ச்சிகளாலும், கால்மைல் தூரத்துள் வேறு பள்ளிக்கூடம் (கில்னர் பாடசாலை) இருந்தமையாலும் அரசு நன்கொடை பெறுவதில் சிக்கல்கள் இருந்து வந்தது. 1895 ஆம் ஆண்டிலே சைவ பரிபாலன சபையின் தலைவராகவிருந்தவரும் (சேர். பொன். இராமநாதனின் சகோதரரும் சட்ட நிருபண சபையில் தமிழர் பிரதிநிதியாக இருந்தவரும் ஆகிய) கௌரவ பொன். குமாரசுவாமியினது முயற்சியாலும் அச்சமயம் வடமாகாணக் கல்வித் தேர்வாளராக விருந்த திரு. R. H. லெம்புறுக் என்பவரது ஒத்துழைப்பாலும் மிகச் சாதகமான அறிக்கையாலும் அவ்வாண்டில் இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலை அரசினரின் உதவி நன்கொடைப் பணம் பெறும் பாடசாலையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

பாடசாலைக் கட்டட மரவேலைகள்

1895 சித்திரை மாதம் பசுபதிச் செட்டியார் அவர்கள் (தமிழ்நாடு) அம்பாசமுத்திரத்திலே வசித்து வந்த தமது சகோதரியைக் காணச் சென்றிருந்தார். இதனால் கட்டட வேலைகள் மீண்டும் நின்று போயிருந்தது.

ஆனி மாதம் திரும்பி வந்தார். திரும்பி வரும்போது பாடசாலைக் கட்டடத்திற்கு வேண்டிய தேக்கு மரங்களைத் தமிழ் நாட்டில் வாங்கி வந்தார். மரவேலை செய்யவல்ல ஆசாரிமாறையும் அழைத்து வந்தார். 1895 ஆனியில் பாடசாலை வேலைகள் மீண்டும் ஆரம்பமாயின. மரவேலைகள் முழுவதும் பாடசாலைக்குச் சமீபமாக அமைந்திருந்த V. S குருநாதபிள்ளையின் மனைவிக்குச் சொந்தமான நிலத்திலே போடப்பட்டபாரிய கொட்டகையொன்றிலே பல வருடமாக நடைபெற்றது. திருமதி குருநாதபிள்ளை நில வாடகை எதுவும் வாங்கவில்லை.

பாடசாலைக் கட்டட நிதிக்கு திரு. சு. சின்னையா என்பவர் ரூபா 5235-75 சதத்தைக் கொழும்பு, காலி, கண்டி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் சேகரித்து 1894 சித்திரை மாதத்தில் அனுப்பி வைத்தார். அதன் விபரம்:

கொழும்பு நாட்டுக்கோட்டை நகரம்	ரூபா 2500 00
யாழ்ப்பாணம் நாட்டுக் கோட்டை நகரம்	ரூபா 750 00
காலி நாட்டுக்கோட்டை நகரம்	ரூபா 250 00
கண்டி நாட்டுக்கோட்டை நகரம்	ரூபா 200 00
கௌரவ பொ. குமாரசாமி, பொ. அருணாசலம், சிறாப்பர் சு. கதிரவேற்பிள்ளை, ந. இரத்தினசபாபதி ஆகிய கொழும்பு வாசிகள்	ரூபா 1361 00
காலி வாசிகள்	ரூபா 61 00
கண்டி, மாத்தளை வாசிகள்	ரூபா 113 75

இவ்விபரங்கள் 1895 ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 10 ஆம், 25 ஆம் திகதிகளில் வெளியான இந்து சாதனம் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகியிருந்தன.

அப்பத்திரிகைச் செய்திப்படி "இதன் கட்டடத்தைக் கட்டுவித்து வந்தவராகிய சைவபரிபாலன சபையின் தனாதிக்காரி பசுபதிச்செட்டியார் அவர்கள் சிலகாலமாக ஓர் அவசர நிமித்தம் இந்தியா சென்றிருந்தபடியால் கட்டட வேலை நடவாதிருந்தது. 1895 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் அவர்கள் வந்து வேலை ஆரம்பித்துச் செய்வித்து வந்தார்கள். தீராந்தி வேலைகளும் பூச்சு வேலைகளும் மிக விரைவாக நடந்தன". இது குறித்து

1895 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 21 ஆம் திகதி வெளியான இந்து சாதனம் பின்கண்டவாறு செய்தி வெளியிட்டிருந்தது:

"இவ்வித்தியாசாலையின் நடுக்கூட வேலை ஒருவாறு முற்றுப்பெறுகின்றது. நாளை மற்ற நாளாகிய வெள்ளிக்கிழமையன்று சாந்தி முதலானவைகள் செய்து பிரவேசம் செய்ய நியமித்திருக்கிறார்கள். எப்படியோ ஒருவாறு பிள்ளைகள் படிக்கக் கூடிய இடமாய் வந்துவிட்டது. இது இவ்வளவிலாகுமென்று முன் வெகுபேர் நம்பவில்லை. சைவபரிபாலன சபையார் இந்த மாசவிறுதியில் சைவத்தில் அபிமானமுடையவர்களுடையெல்லாம் அழைத்துச் சபையாருடைய வரலாறுகளையும் பள்ளிக்கூட வரலாறுகளையும், இன்னும் முடிய வேண்டிய வேலைகளையும் சொல்லி, பணச்சடங்கொன்று செய்யுமாறு சிலர் ஏவுகின்றமையால் அப்படியொரு பணச்சடங்கு நடத்த உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்."

"பள்ளிக்கூடத்தில், தெற்கிலும் வடக்கிலும் கிழக்கேயிருந்து மேற்கே போவனவாகிய இரண்டு அறைகளின் கட்டட வேலையும் எங்குஞ் சலாகை தைத்தல் ஓடு போடுதல் முதலான வேலைகளும் முடியவேண்டும்; தூரத்திலிருந்து வருகின்ற பிள்ளைகளுக்கான விடுதியொன்று எல்லாவற்றிலும் அவசியம் வேண்டும். பாலே மருந்து மானாற் போல, இப்பள்ளிக் கூடத்திற்காக ஒருவர் செய்யுமுதவி சமய பரிபாலனமாகிய தருமமாதல் மாத்திரமன்றித் தங்கள் பிள்ளைகளுடைய கல்வித் தேர்ச்சிக்கும் இம்மையில் புகழுக்கும் காரணமாகும். பள்ளிக்கூடக் கட்டடத்தையும் படிக்கிற பிள்ளைகள் தொகையையும் பார்த்தால் சைவர்களுடைய துணையின்றிச் சபையார் என்ன செய்வென்றே எவரும் நினைப்பர். இந்தப் பொழுதில் எவருடைய மனசும் உருகுகின்றது. அநுதாபமடைகின்றது. இதுபோலும் உத்தமமாகிய தருமம் இல்லையென்பது பலருக்குத் தெரியும். தெரியாதவர்களுள்ளும் தருமத்திற்கு என்று கேட்டால் இல்லையென்கிறவர்களில்லை. ஆகவே எல்லோருடைய உதவியும் கிடைக்க வேண்டும்."

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

சைவசமய பாடம் - (3)

அன்புக் குழந்தைகளே,

உங்கள் சைவசமய அறிவை விருத்தி செய்யும் நோக்கத்தோடு சைவசமய பாடம் என்ற தலைப்பில் வெளிவரும் தொடரின் மூன்றாவது பகுதியை இவ்விதழில் காண்கிறீர்கள்.

தொடக்கத்தில் சென்ற இதழ்த்தொடர்ச்சியாக இரண்டாம் பாடத்தின் கீழ் மனிதப் பிறவியின் சிறப்புகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் பாடத்தில் சுருக்கமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பதி (கடவுள்), பசு (ஆன்மா), பாசங்கள் (மலங்கள்) ஆகிய முப்பொருள்கள் பற்றி அடுத்து வரும் மூன்று பாடங்களில் விரிவாக விளக்கப்படவுள்ளது. மூன்றாம் பாடத்தில் பாசங்கள் பற்றியும் நான்காம் பாடத்தில் ஆன்மா பற்றியும் ஐந்தாம் பாடத்தில் பதி பற்றியும் விளக்கப்படும்.

இவ்விதழில் பாசங்கள் பற்றிய மூன்றாம் பாடத்தில் ஆணவமலம், மாயாமலம் ஆகியவிரண்டும் விளக்கப்படுகிறது. கன்மம் பற்றி அடுத்த இதழில் விளக்கப்படும். வாசித்துப்பயனடைக, அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.

— ஞானகுரு

இரண்டாம் பாடம் (தொடர்ச்சி)

கடவுளும் உயிரின் நிலைமையும்

3. மனிதப் பிறவியின் சிறப்பு:

ஆன்மாக்கள் பலவகையான உடம்புகளை எடுக்கின்றன. மாணிக்க வாசகசுவாமிகள் திருவாசகத்திலே,

“புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய்
மரமாகிப் பறவையாய்ப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப்
பாய்பாசிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க்
கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய்த்
தேவராய்ச்
செல்லா அநின்றவித் தாவர
சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தே
னெம்பெருவான்”

என்று கூறியருளினார்.

ஆன்மாக்கள் மனிதராகப் பிறக்கின்றன; மிருகங்களாகவும் பிறக்கின்றன;

பட்சிகளாகவும் பிறக்கின்றன; மரஞ் செடிகளாகவும் பிறக்கின்றன; தேவராகவும் பிறக்கின்றன; இன்னும் பல வகையாகப் பிறக்கின்றன. இவைகளுள், மரஞ்செடி முதலியவை முன் செய்த கர்மத்தின் பலனை அனுபவிப்பன. அவை அதிகமாகக் கர்மஞ் செய்வதில்லை. ஆதலால் அவைகளுக்கு ஆணவம் தீர்வது குறைவு. மிருகம், பட்சி முதலியன கர்மம் செய்வன; ஆயினும், அவை இது நல்லது இது தீயது என்று பகுத்தறியமாட்டாமல் இருத்தலால் தங்களைத் திருத்திக்கொள்ள இயலாதன. மனிதப்பிறவியிலே ஆணவம் முதலிய பாசங்களினின்றும் நீங்கி மோட்சம் அடைகிறதற்கு வேண்டும் வழிகளெல்லாம் இருக்கின்றன.

இந்த உலகத்திலும் வேறு உலகங்களிலும் கோடிக்கணக்கான பல வகைப்பட்ட பிறவிகள் உண்டு. இவ்வளவு பிறவிகளுள் மிக அரிதாகிய மனிதப் பிறவி நமக்குக் கிடைத்தது

எவ்வளவு பெரிய பாக்கியம்! இவ்வளவு அருமையாக இந்த மனிதப் பிறவி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற பொழுது, இதனால் நமக்கு வரக் கூடிய நன்மை ஒன்றையும் நாம் தவற விடலாகாது. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் இந்தப் பாசங்களை நீக்குதற்கு நாம் முயற்சி செய்தல் வேண்டும். நாம் மனித உடம்போடு இருக்கும் ஒவ்வொரு நிமிஷநேரமும் கோடி பொன்னிலும் பார்க்க விலையுள்ளது. மனிதப் பிறவியுள்ளும், குருடராய் முடவராய்ச் செவிடராய்ப் பிறவாமல், இழிவான சமயங்களிற் பிறவாமல், மோட்சத்தைத் தந்து கடவுளோடு சேர்க்கத் தக்கதாகிய சைவசமயத்திலே நாம் பிறந்தது எல்லாவற்றிலும் பெரிய பாக்கியம். ஆதலாற் சைவர்களாகிய நாங்கள் மற்றைய மனிதரிலும் பார்க்க மிக அதிகமாகக் கடவுட்பத்தியுள்ளவர்களாய், உலக இன்பங்களை விரும்பாதவர்களாய், மோட்ச இன்பத்திலே கண்ணுள்ளவர்களாய், இடையறா நல்லொழுக்க முள்ளவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும்.

மூன்றாம் பாடம்:

பாசங்கள்

ஒரு மன்னன் சண்டை செய்யத் தொடங்கு முன் தன் எதிரியினுடைய சேனைப்பலம், செல்வம், போர்த் தொழிலுக்குரிய கருவிகள் முதலாய வற்றை நன்றாக ஆராய்ந்து அறிதல் வேண்டும். எதிரியுடைய பலத்தைக் குறைவாக நினைத்துச் சண்டைக்குப் போனால் தோல்வியே வந்து சேரும். அதுபோல, நம்மைப்

பீடித்திருக்கும் பாசங்களை நாம் வெல்லவேண்டுமானால், அவைகளுடைய பலத்தையுத் தன்மையையும் நன்றாக உணரவேண்டும். பாசங்களுள் தலையாயிருப்பது ஆணவமாம்.

1. ஆணவம்

ஆணவமானது ஆன்மாவின் அறிவைத் தடுத்து நிற்பது. இதனாலே ஆன்மாவிலே ஆசை, கோபம், மயக்

கம், கொடுமை முதலிய தீபகுணங்கள் உண்டாகின்றன. “நான் பெரியவன், நான் என்னுடைய சுகங்களை நினைக்க வேண்டும்” என்று சொல்லப்பண்ணும் அகந்தையையும், “இது என்னுடைய பொருள், இது பழுதின்றி இருத்தல் வேண்டும்” என்று சொல்லப்பண்ணும் மமத்தையையும் அது உண்டாக்

(14ம் பக்கம் பார்க்க)

பாசங்கள்

(13ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கும்; மிகுந்த வல்லமையுடையது; ஆன்மாவோடு அநாதியாயுள்ளது. ஆன்மா எப்போது உண்டோ அப்போது ஆணவமும் அதனோடு உள்ளது. ஆதலால் அதற்குச் சகசமலம் என்று பெயர். ஆன்மாவுக்குத் தொடக்கம்இல்லாததுபோல ஆணவத்திற்குத் தொடக்கமில்லை.

ஆணவம் உயிரின் (ஆன்மாவின்) நிலையைச் சிறுமைப்படுத்துகிறது. (அற்பமாக்குகிறது). ஆணவம் என்பது (ஆன்மாவை) அற்பமாக்குவது - சிறுமைப்படுத்துவது - எனப்பொருள்படும். (அனு, - அற்பம், சிறியது).

இந்த ஆணவத்தை வெல்லுதற்கு நமக்குத் துணையாயுள்ளது கடவுளுடைய திருவருளாம். கடவுள் நம்மீது தமது திருவருளை இடைவிடாது பொழிந்துகொண்டிருக்கிறார். அந்தத் திருவருளை நாம் ஏற்றுப் பயன்படுத்தினால், இந்த ஆணவத்தின் வல்லமையைத் தடுப்பது மிகவும் இலகுவாகும். வேந்தனுக்கு எவ்வளவு சேனைகள் இருந்தாலும் அவைகளை அவன் போர்க்களத்துக்குக் கொண்டு போகாவிட்டால் அவன் தோல்வியடைவது நிச்சயம். அதுபோலக் கடவுளுடைய அளவில்லாத திருவருள் இருக்கவும், நாம் அதைப் பெறுதற்குத் தகுதியில்லாமல் இருந்தால் நாம் ஆணவத்திற்குத் தோற்பது நிச்சயம். ஆணவமானது எப்போதும் நம்மோடுள்ளது. அது எப்போதும் நம்மை மயக்க முயற்சி செய்வது. நாம் அதை வெல்லவேண்டுமானால், எப்போதும் கடவுளுடைய அருளைப் பயன்படுத்துதற்காக அதைப் பாராட்டி அவரிலேயுள்ள அன்பை வளர்த்தல் வேண்டும். ஆணவம் முயற்சிசெய்யும் போது ஏதாயினும் ஒரு தீய எண்ணத்தை மனத்திலே ஆக்கும்; ஆக்கும்போது நாம் விழிப்பாயிருந்து அதை ஒட்டல் வேண்டும். நாம் இருக்கும் இடத்துக்கு ஒரு விஷப்பாம்பு வந்தால், நாம் எவ்வளவாகப் பயந்து அதைக் கலைத்து விடுகின்றோம்; யாராவது அதைத் தூக்கிக் கழுத்திற் போட்டுக்கொள்வார்களா? இல்லையே. அதுபோல, தீய எண்ணங்கள் வந்தால் அவைகளுக்கு இடங்கொடுத்து அவைகளுடைய விழிற் போகலாகாது. பாம்பு வந்து நம்மைக் கடிக்கும்படி விட்டு அதன் பின்பு வைத்தியஞ் செய்வது எவ்வளவு புத்தியினம். அதுபோல, ஒரு தீயஎண்ணம் வந்து தீய செயலாக முடிந்த பின்பு, அதனாலே பாடுபடுவது பெரும்புத்தியினம். அன்றியும், ஒருமுறை ஒருதீய எண்ணத்திற்கு இடங்கொடுத்தால் பின்பு அதை

ஒட்டுதல் அரிது. ஆதலால், ஆணவமானது தீய எண்ணங்களை எழுப்பி விடும்போது கடவுளுடைய திருவருளால் அதை அடக்கி அதனுடைய வல்லமையைக் கெடுத்துவிடல் வேண்டும்.

குறிப்பு: ஆணவம் என்பது அகங்காரம் அல்லது மதம் (அல்லது கர்வம்) என்ற குணமன்று. ஆன்மாவைப் பற்றி நின்று ஆசை, கோபம், கர்வம் முதலிய தீய குணங்களையும் செயல்களையும் உண்டாக்கும் பாசமே ஆணவமலம் எனப்படும்.

2. மாயை

உலகங்களும், உடம்புகளும் உயிரில்லாப் பொருட்களும் மாயை என்னும் பொருளிலிருந்து தோன்றுவன. உருவமற்ற ஆற்றலாக எங்கும் விபாபித்துள்ளது மாயை. அது மிகவும் நுண்மையான பொருள். காற்றானது தண்ணீரிலும் எவ்வளவு நுண்ணியதோ, அவ்வளவிற்குமேல் ஆகாசமானது காற்றிலும் நுண்ணியது. ஆகாசம் காற்றிலும் எவ்வளவு நுண்ணியதோ அவ்வளவிற்கு மேலாக மாயையானது ஆகாசத்திலும் நுண்ணியது. அது சேர்க்கையற்றவொரு அடிப்படை மூலம்.

மாயை என்ற சொல் மாய், ஆ என்ற இரு சொற்களின் கூட்டாகும். மாய் என்றால் மாய்தல் அல்லது ஒடுங்குதல் எனப் பொருள்படும். "ஆ" ஆனது, ஆதல் அல்லது தோன்றுதல் எனப் பொருள்படும். ஆகவே பௌதிகப் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்திற்கு ஒடுக்கத்திற்கும் மூலமாக இருப்பது மாயை என்பது பெறப்படுகிறது. பிரபஞ்சம் முற்றாக அழியும் காலமாகிய பிரளய காலத்தில் சகலதும் மாயையில் ஒடுங்கும். பின் பிரளய கால முடிவில் மாயையிலிருந்து பிரபஞ்சம் இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்படும். ஆகவே, இறைவன் வேண்டும் போது, சடம் மாயையாகவும் மாயை சடமாகவும் மாறவல்லது. ஆகவே மாயை ஒரு சக்தி.

வேதாந்திகள் எனப்படுவோர் மாயை ஒரு பொய்த்தோற்றம் என்பர். இதைச் சைவசித்தாந்தம் ஏற்கவில்லை. சைவசித்தாந்தப்படி மாயையானது அநாதியான (என்றுமுள்ள) வொன்று. சக்தி சடமாகவும் சடம் சக்தியாகவும் மாற்றமுறவல்லன என்பது நவீன விஞ்ஞானக் கோட்பாடு என்பது இங்கு ஈண்டு கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது.

சைவசித்தாந்தக் கோட்பாட்டின் உயிர்நிலையாக விளங்குவது சற்காரியவாதம் ஆகும். சத் + காரியம் = சற்காரியம். சத் என்பது உள்ளவொரு பொருள் என்ற கருத்தையுடையது.

காரியம் என்ற சொல்லுக்கு தோன்றும் அல்லது வெளிப்படும் பொருள் என்பது கருத்து. ஆகவே 'சற்காரியம்' என்பதன் பொருள் "உள்ளதே தோன்றும்" என்பதாம். இதிலிருந்து 'இல்லாததிலிருந்து உள்ளது தோன்றாது' என்பதும் பெறப்படும்.

பௌதிக விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளில் மிகவும் அடிப்படையானவை காப்பு விதிகள். (Conservation Laws). காப்பு விதிகளின்படி, ஒரு வகைச் சக்தியை இன்னொரு வகைச் சக்தியாக மாற்ற முடியும்; ஆனால் இல்லாதவொன்று தோன்றவும் முடியாது; உள்ளது இல்லாதொழிக்கப்படவும் முடியாது. இந்தக் கோட்பாட்டிற்கு அமைவாகவே சைவசித்தாந்தத்தின் சற்காரியவாதம் அமைந்துள்ளது.

ஆணவத்திலிருந்து ஆன்மாவை விடுவித்து, ஆன்மாவுடைய மயக்கத்தைத் தீர்ப்பதற்காகவே கடவுள் ஆன்மாக்களுக்கு சரீரத்தைக் கொடுக்கிறார் என இரண்டாம் பாடத்தில் கண்டோம். உடம்புடைய ஆன்மாக்கள் செயற்பட்டு (கர்மம் செய்து) அனுபவம் பெறுவதற்கு உடம்புடன் (தனு), மனம் முதலிய அகக்கருவிகளும் (கரணம்), அவை தங்குவதற்கான உலகமும் (புவனம்), செயல் அனுபவம் பெறுவதற்கு வேண்டிய உலகப்பொருட்களும் (போகம்) தேவை. இவற்றை (தனு, கரண, புவன போகம் ஆகியவற்றை) இறைவன் மாயையிலிருந்து படைத்துத் தருகிறான். பிரளய காலத்தில் இவையாவும் மாயையில் ஒடுங்கி விடுகின்றன. இது மண்ணிலிருந்து ஆக்கப்பட்ட மட்பாண்டமொன்றை அதன் தேவை முடிந்தபின் உடைத்து நொருக்கி மண்ணோடு மண்ணாக்கி விடுவது போன்ற செயற்பாடாகும்.

ஆணவத்தின் பிடியில் அகப்பட்டிருக்கிற ஆன்மா, மாயா காரியமான தனு, கரண, புவன போகங்களுடன் கூடி வினைகளைச் செய்து பெறும் அனுபவத்தால், சிறிது சிறிதாக அறிவு பெறுகிறது. இவ்வனுபவங்களானவை பிழைகள் செய்தல், அதனால் துன்ப மடைதல், பிழைகளைக் கண்டுபிடித்தல், பிழைகளைத் திருத்திக்கொள்ளல் போன்றவற்றை உள்ளடக்கி ஆன்ம அறிவு வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றன.

இவ்வாறு மாயா காரியங்கள் வாயிலாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் அறிவு, ஆன்மா ஆணவ மலத்துடன் சேர்ந்திருந்து செய்யும் வினைகளின் விளைவாதலால் அது மயக்கம் தருவதாகவும் அமைந்து விடுகிறது. ஆகவே ஆன்மாவின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்ற மாயையானது, ஆன்மாவை மயக்கத்திற்கும் உட்படுத்துவதால், அதுவும் ஒரு மலமாகவே கருதப்படுகிறது.

செய்தித் தொகுப்பு

★ திருவாசக முற்றோதல்:

யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபையாரின் நீராவியடி நாவலர் ஆச் சிரம மண்டபத்தில் 01-01-2002 செவ்வாய்க்கிழமை காலை 8 மணி முதல் திருவாசக முற்றோதல் இடம்பெறும்.

★ அறக்கொடை விழா:

கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களது எழுபத்தேழாவது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு, பிறந்த நாள் அறந்தியத்தினர் அறக்கொடை விழாவொன்றை தெல்விப்பழை துர்க்கை அம்மன் கோவில் அன்னபூரணி மண்டபத்தில் 07-01-2002 திங்கட்கிழமை நடத்தவுள்ளனர். தென்மராட்சியில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் க. பொ. த. சாதாரண வகுப்பில் கல்வி கற்கும் 150 மாணவர்களுக்கு பாடசாலை உபகரணம் வழங்கலும் கன் சத்திர சிகிச்சைக்கான அன்பளிப்பு வழங்கலும், வன்னி மக்களின் வைத்தியப் பணிக்காக மல்லாவி வைத்தியசாலைக்கு அறக்கொடை வழங்கலும் இடம்பெறும்.

★ சைவத்தமிழ் ஆய்வு நிலையம்:

தெல்லிப்பழை துர்க்கையம்மன் ஆய்வு வளாகத்தில் சைவத்தமிழ் ஆய்வு நிலையம் ஒன்று அவ்வாலய நிர்வாகத்தினரால் சுமார் அறுபது இலட்ச ரூபா செலவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டம் திராவிடக்கலை அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் அழகு அமைந்துள்ளது.

கிடைத்தற்கரிய பழைய ஏடுகள் நூல்கள் சேசரிக்கப்பட்டு இங்கு பாதுகாக்கப்படும் என அறியக்கிடக்கிறது. வரலாற்று ஆவணங்களைக் காக்கும் ஒரு நிலையமாக இது வளர்த்தெடுக்கப்படும் எனவும் அறிவிக்கப்படுகிறது. 'சிவத்தமிழ்ச் செல்வி சைவத்தமிழ் ஆய்வு நூலகம்' எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ள இந்நூலகம், கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களது 77 வது பிறந்த நாளான 07-01-2002 ஆம் திகதி கௌரவ உபநிதிமன்ற நீதியரசர் திரு. சி. வி. விசேஷ்வரன் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்படவுள்ளது.

★ புதிய இந்து சமய விவகார அமைச்சர்:

யாழ்ப்பாணம் மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. தி. மகேஸ்வரன் அவர்கள் இந்து சமய விவகார அமைச்சராகப் பதவியேற்றுள்ளார். பதவிபேற்ற ஒரு சில வாரங்களுக்குள்ளேயே திருக்கேதீச்சர விவகாரத்தில் அக்கறை காட்டிச் செயற்படுவது நல்லதோர் அறிகுறியாகும்.

★ கலைஞர் மறைவு:

ஈழநாட்டுத் தமிழ் மக்களின் வரலாற்று ஆவணங்களை — ஆதாரங்களை — பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் தேடிச் சேகரித்துப் பேணிப் பாதுகாத்து வந்த கலைஞர் திரு. அ. செல்வரத்தினம் அவர்கள் 28-12-2001 ஆம் திகதி காலமானார். கடந்த ஐம்பத்தைந்து வருடங்களாக அவர் சேகரித்துப் பாதுகாத்த அரிய பொக்கிஷங்களை அழியவிடாது பேணிப் பாதுகாப்பதே நாம் அவருக்கு செய்யக்கூடிய அஞ்சலியாகும்.

ஆன்மாவை வழிப்படுத்தும்

ஆனந்தத் தாண்டவம்

(9ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இக்குறியீடுகள் வழிபடுபவனில் ஊக்கத்தையும் பொருத்தமான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. படைப்பின் குறியாகிய உடுக்கையைக் காணும்போது அவன் தான் இறைவனால் படைக்கப்பட்டது முத்தி அடைவதற்கே என்றும், ஆகவே, தனது நினைவுகள், பேச்சுக்கள், செய்கைகளை இறைவன் மீதுள்ள தனது அன்பினோடு இணைப்பது மூலம் தன்னைச் சிவமயமாக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்தவேண்டுமென்றும் உணர்கிறான்.

காத்தலைக் குறிக்கும் அபயகரம் அவனுக்குப் பயமேதும் இருக்க வேண்டியதில்லை என்பதையும் அவன் தான் செய்வது வெற்றி தருமா தோல்வியில் முடியுமா என்ற எண்ணமின்றிச் சரியானதையே செய்ய வேண்டும் - ஒழுக்கம் நிறைந்த சமய வாழ்வு வாழவேண்டும் - என்ற மன நிலையை ஏற்படுத்துகிறது.

அழித்தலைக் குறிக்கும் தீயேந்திய சரம், தீ அவனை எந்நேரமும் முந்திவிடக்கூடும்; ஆகவே அவன் மிகுந்த பிரயாசையுடன் வேலை செய்ய வேண்டும்; மரணம் எவ்வளையிலும் ஏற்படக்கூடுமாதலால், நாளை செய்யலாம் என ஒத்திப்போடாது இன்றே செய்தல் வேண்டும்; வருங்காலம் நம்பத்தகுந்த தன்று; அவன் தனது திறமைகளையும் நேரத்தையும் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் எனப் போதிக்கிறது.

வலதுபாதம் ஏற்படுத்தும் மனவுணர்வால் வழிபடுபவன், ஆணவத்திற்கு ஏதுவான ஆசைகளை அடக்கி அவற்றைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்ளத் தூண்டப்படுகிறான்.

தூக்கிய திருவடி, முத்திநிலை என்கின்ற தெய்வீக ஆனந்தத்தை அடைவதே தனது இறுதி இலட்சி

யம்; அவ்விவட்சியத்தை நோக்கி விலகலின்றிச் செல்ல வேண்டும் என்ற மனவுணர்வை வழிபடுநரிடம் ஏற்படுத்தி அவனை இறைவன் மீது முழு அன்பு செலுத்தவும் அவனது திருப்பாதங்களைத் தொடர்ச்சியாக நினைவிற்ப கொள்ளவும் வைக்கிறது.

பதி எனப்படும் எம்மிறைவன் பசுக்களாகிய எம்மிலுள்ளான்; எம்முடனுள்ளான். அவன் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் என்பவற்றால் எம்மை (பசுவை / ஆன்மாவை)ப் பாசம் எனப்படும் மலங்களின் கட்டுக்களிலிருந்து விடுதலையடையச் செய்து அருளல் என்பதால் முத்தி எனப்படும் பேரின்பத்தைத் தருகிறான்.

எனவே ஆனந்தத் தாண்டவம் நமக்கு உணர்த்தும் உண்மைகளை மனத்திருத்தி, நடராசப் பெருமானை வணங்கி, சைவ வாழ்வு வாழ்ந்து, தெய்வீக ஆனந்தம் பெறுவோமாக.

The Heritage of the Tamils : Saivaism - III

— Kalakeerthi Prof. Pon. Poologasingham, D. Phil. (Oxon) —

(Continued from Book 112 No 8)

The words Siva and Sivalinga are not seen in the Tamil Cankam literature or the early Brahmi inscriptions of Tamilnad. A parallel has been drawn between the many deities of the Vedic literature, for most of whom it is doubtful whether there was any religion or devotee, to the Tamil classical references, which are said to be incomplete in projecting all about Siva and his worships as throwing doubt of the prevalence of Saivaism as a religion or sect during the Cankam period (G. Sundaramoorthy Aiyer, Saivaism, 1976, p2).

The secular nature of the earliest extant Tamil literature precludes detailed information on the religious conditions prevailing in Tamilnad in that period. The religion gleaned from the Vedas has given rise to various names. The Vedic religion, Vaidika Dharma, Sanatana Dharma, Vedanta, Braminism, Smartism are some of them until Swami Vivekananda popularised Hinduism for it in the 19th century A. D. These varied names clearly suggest the nature of the Aryan religion. Drawing a parallel with such a religion wouldn't help very much in a fair analysis. It should not be overlooked that ancient Tamil literature denotes most of the deities venerated by the Tamils. Lord Siva alone is not denoted by the name of Siva although there are numerous references to him. One should not preclude the fact that there might have been a tradition in

ancient times where there was reluctance to call the supreme deity by name (Madurai Kanci, 455-459) probably because of the sentiment that it might mar his *Pavithram* (holiness).

It might be relevant to mention here that the famous commentator, Naccinarkkiniyar, refers to the fact that it was improper to give commentary on the devotional hymns of the Bakti age.

The lack of the usage of the word Sivalinga in Cankam literature might be surprising in the face of Siva temples in that period. The suggestions made of alternate terms such as Kantali for it are not very convincing.

The term Siva is amply evidenced in Brahmi inscriptions of Ceylon belonging to the period of 3rd century B. C. to 1st century A. D. Patanjali of 2nd century B. C. refers to Sivabhadgavatas. The term Siva is evidenced in Cilappathikaram (6.40 45, 28.66 75).

The term Siva should have been well established before Cilappathikaram of 4th century A. D. in Tamilnad for the Jains to name salvation as Sivagathi (Cil 10.180). This usage is seen in Thirumanthiram (1536, 2716) and Karaikkal Ammai-yar (Thirupathigam, 11) among the early Saiva Saints. Cilappathikaram refers to Namasivaya mantra (11.128-129) and Sahasranama stotra (10.196-197) of the Saivaities showing Saivaism was a force in its times.

Thirumanthiram, both benedictory and philosophical, seems to have been composed between Cilappathi-

karam of the 4th century A. D. and Manimekalai of the 5th or 6th century A. D. It details Saivaism, Saiva Siddhanta, Sivalinga worship and related topics. It claims to give the essence of nine of the 28 Saiva agamas [57, 62, 63].

Thirumoolar, its author, says "Saivaism forces a kindred tie with Siva" (1512) and "the supreme is seen by the Saiva Siddhantins" (1411). Laying down that "out of the three entities, soul and matter are primordial like God" (115) on the basis of Saiva Siddhanta, Thirumanthiram continues to explain some of its philosophical tenets as gleaned from the agamas.

The reference of "Lingini Jnanam" in Trichi cave temple inscription of Pallava Mahendrarvarman (610-630 A. D.) is held to refer to the Saiva Siddhanta, supported by the reference of this term in Jnanavarana Vilakkam of Velliambalavana Tambiran. The Kailasanatha temple inscription of Rajasinha Pallava (690-729 A. D.) refers to him as a staunch follower of "Saiva Siddhanta marga".

It would be interesting to trace the history of Saiva Siddhanta school prior to Meykanda Deva of 13th century A. D. and determine how far he was obliged to the already existing system. It seems that it had already been clearly organised for the Saiva saints of the Pallava age. St. Manikavasagar of 9th century A. D. makes ample use of it in his Thiruvasagam. Therefore it might not be appropriate to credit Meykanda Devar as the first codifier of Saiva Siddhanta.

(to be continued)